

**CONVENȚIE
DE APLICARE A ACORDULUI SCHENGEN**

din 14 iunie 1985

între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele lor comune

REGATUL BELGIEI, REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA, REPUBLICA FRANCEZĂ, MARELE DUCAT DE LUXEMBURG și REGATUL ȚĂRILOR DE JOS, denumite în continuare “părțile contractante”,

LUÂND ca bază Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele lor comune,

DECIȘI să aducă la îndeplinire hotărârea exprimată în acest acord de a elimina controalele la frontierele lor comune asupra circulației persoanelor și de a facilita transportul și circulația mărfurilor la aceste frontiere,

AVÂND ÎN VEDERE CĂ Tratatul de instituire a Comunităților Europene, completat de Actul Unic European, prevede că piața internă va cuprinde un spațiu fără frontiere interne,

AVÂND ÎN VEDERE CĂ scopul urmărit de părțile contractante este în conformitate cu acest obiectiv, fără a aduce atingere măsurilor care urmează să fie adoptate în vederea aplicării dispozițiilor tratatului,

AVÂND ÎN VEDERE CĂ aducerea la îndeplinire a acestei hotărâri necesită o serie de acțiuni adecvate și o cooperare strânsă între părțile contractante,

AU CONVENIT URMĂTOARELE:

**TITLUL I
DEFINIȚII**

Articolul 1

În înțelesul prezentei convenții:

frontiere interne: vor însemna frontierele terestre comune ale părților contractante, aeroporturile acestora pentru curse interne și porturile acestora pentru legături regulate de transport exclusiv din și spre alte porturi aflate pe teritoriile părților contractante, fără nici o escală în porturi aflate în afara acestor teritorii;

frontiere externe: vor însemna frontierele terestre și maritime ale părților contractante, aeroporturile și porturile acestora, cu condiția ca acestea să nu constituie frontiere interne;

zbor intern: va însemna orice zbor exclusiv spre sau dinspre teritoriile părților contractante, fără aterizare pe teritoriul unui stat terț;

stat terț: va însemna orice stat altul decât părților contractante;

străin: va însemna orice persoană alta decât un cetățean al unui stat membru al Comunităților Europene;

străin în legătură cu care a fost emisă o alertă în scopul nepermitterii intrării: va însemna un străin în legătură cu care a fost emisă o alertă în Sistemul de Informații Schengen în conformitate cu art. 96, pentru a se refuza intrarea acestei persoane;

punct de trecere a frontierei: va însemna orice punct de trecere autorizat de autoritățile competente pentru trecerea frontierelor externe;

control de frontieră: va însemna un control efectuat la o frontieră ca răspuns exclusiv la o intenție de trecere a frontierei, indiferent de orice alte considerente;

transportator: va însemna orice persoană fizică sau juridică a cărei ocupație este de a furniza servicii de transport aerian, maritim sau terestru pentru călători;

permis de ședere: va însemna o autorizație de orice tip eliberată de o parte contractantă prin care se acordă dreptul de ședere pe teritoriul său. Această definiție nu va include permisiunea temporară de ședere pe teritoriul unei părți contractante pe durata soluționării unei cereri de azil sau pentru eliberarea unui permis de ședere;

cerere de azil: va însemna orice cerere înaintată în scris, oral sau în alt mod de către un străin la o frontiera externă sau pe teritoriul unei părți contractante pentru obținerea recunoașterii calității de refugiat în conformitate cu Convenția de la Geneva referitoare la statutul refugiaților din 28 iulie 1951, modificată și completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, și pentru obținerea în consecință a dreptului de ședere;

solicitant de azil: va însemna orice străin care a depus o cerere de azil în înțelesul prezentei convenții și în legătură cu care nu s-a adoptat încă o decizie finală;

soluționarea cererilor de azil: va însemna ansamblul procedurilor de examinare și adoptare a unei decizii privind cererile de azil, inclusiv măsurile întreprinse în conformitate cu decizia finală cu privire la o astfel de cerere, cu excepția hotărârii adoptate de partea contractantă responsabilă cu rezolvarea cererilor de azil în conformitate cu prezenta convenție.

TITLUL II ELIMINAREA CONTROALELOR LA FRONTIERELE INTERNE ȘI CIRCULAȚIA PERSOANELOR

CAPITOLUL 1

TRAVERSAREA FRONTIERELOR INTERNE

Articolul 2 – abrogat în conformitate cu prevederile art. 39 alin. 1 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 562/2006 din 15 martie 2006 privind stabilirea unui cod comunitar de reguli privind reglementarea circulației persoanelor la trecerea frontierelor (Codul frontierelor Schengen)

CAPITOLUL 2 TRAVERSAREA FRONTIERELOR EXTERNE

Articolele 3-8 - abrogate în conformitate cu prevederile art. 39 alin. 1 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 562/2006 din 15 martie 2006 privind stabilirea

unui cod comunitar de reguli privind reglementarea circulației persoanelor la trecerea frontierelor (Codul frontierelor Schengen)

CAPITOLUL 3

VIZELE

Secțiunea 1

Vizele de ședere pe termen scurt

Articolul 9

1. Părțile contractante se angajează să adopte o politică comună privind circulația persoanelor și, în special, aranjamentele în domeniul vizelor. Ele se vor ajuta reciproc în acest scop. Părțile contractante se angajează să realizeze, de comun acord, armonizarea politicilor lor referitoare la vize.

2. Regimul vizelor față de statele terțe ai căror cetățeni se supun regimului vizelor comun tuturor părților contractante la data semnării prezentei convenții sau la o dată ulterioară poate fi modificat numai cu acordul comun al tuturor părților contractante. O parte contractantă poate, în cazuri excepționale, să deroge de la regimul comun de vize în legătură cu un stat terț atunci când rațiuni imperative de politică națională impun adoptarea urgentă a unei decizii. Ea se consultă mai întâi cu celelalte părți contractante și, în elaborarea deciziei sale, ține seama de interesele acestora și de consecințele respectivei decizii.

Articolul 10

1. Se va introduce o viză uniformă valabilă pentru ansamblul teritoriului părților contractante. Această viză, a cărei perioadă de valabilitate se stabilește la art. 11, poate fi eliberată pentru vizite care nu depășesc trei luni.

2. Până la introducerea unei astfel de vize, părțile contractante își vor recunoaște vizele naționale, cu condiția ca acestea să fie eliberate în conformitate cu condițiile și criteriile comune stabilite în contextul dispozițiilor relevante din acest capitol.

3. Prin derogare de la alin. 1 și 2, fiecare parte contractantă își rezervă dreptul de a limita valabilitatea teritorială a vizei, în conformitate cu măsurile comune stabilite în contextul dispozițiilor relevante din acest capitol.

Articolul 11

1. Viza prevăzută la art. 10 poate fi:

a) o viză de călătorie valabilă pentru una sau mai multe intrări, cu condiția ca durata unei vizite fără întrerupere sau durata totală de vizite succesive să nu depășească trei luni într-o perioadă de jumătate de an, de la data primei intrări;

b) o viză de tranzit care-i permite deținătorului să traverseze teritoriile părților contractante o dată, de două ori sau, în mod excepțional, de mai multe ori în drumul său spre teritoriul unui stat terț, cu condiția ca nici o perioadă de tranzit să nu depășească cinci zile.

2. Dispozițiile alin. 1 nu vor împiedica nici o parte contractantă să elibereze o nouă viză, a cărei valabilitate este limitată la propriul teritoriu în jumătatea de an menționată, dacă este necesar.

Articolul 12

1. Viza uniformă prevăzută la art. 10 alin. 1 se va elibera de autoritățile diplomatice și consulare ale părților contractante și, după caz, de autoritățile părților contractante desemnate la art. 17.

2. Partea contractantă responsabilă pentru eliberarea unei astfel de vize este în principiu cea a destinației principale. Dacă nu se poate stabili care este aceasta, viza se va elibera în principiu de misiunea diplomatică sau consulară a părții contractante de primă intrare.

3. Comitetul executiv va preciza modalitățile de aplicare și, în special, criteriile de stabilire a destinației principale.

Articolul 13

1. Nu se va aplica nici o viză pe un document de călătorie care a expirat.

2. Perioada de valabilitate a unui document de călătorie trebuie să o depășească pe cea a vizei, ținând seama de perioada de utilizare a vizei. Ea trebuie să permită străinilor să se întoarcă în țara de origine sau să intre într-un stat terț.

Articolul 14

1. Nu se va aplica nici o viză pe un document de călătorie, dacă acel document de călătorie nu este valabil pentru nici una din părțile contractante. Dacă un document de călătorie este valabil numai pentru o parte contractantă sau pentru un număr de părți contractante, viza care urmează să se aplice se va limita la partea contractantă sau părțile contractante în chestiune.

2. Dacă un document de călătorie nu este recunoscut drept valabil de una sau mai multe părți contractante, în locul vizei se poate elibera o autorizație care să aibă valabilitatea unei vize.

Articolul 15

În principiu, vizele menționate la art. 10 pot fi eliberate numai dacă un străin îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la art. 5 alin. 1 lit. a, c, d și e.

Articolul 16

Dacă o parte contractantă consideră că este necesar, pentru unul din motivele enumerate la art. 5 alin. 2, să deroge de la principiul prevăzut la art. 15, prin emiterea unei vize unui străin care nu îndeplinește toate condițiile de intrare enunțate la art. 5 alin. 1, valabilitatea acestei vize se va limita la teritoriul acelei părți contractante, care trebuie să informeze celelalte părți contractante în consecință.

Articolul 17

1. Comitetul executiv va adopta norme comune pentru examinarea cererilor de viză, va asigura corecta lor aplicare și adaptarea lor la noile situații și circumstanțe.

2. Comitetul executiv va preciza de asemenea cazurile în care eliberarea unei vize este supusă consultării cu autoritatea centrală a părții contractante la care se depune cererea și, după caz, cu autoritățile centrale ale altor părți contractante.

3. Comitetul executiv va adopta de asemenea deciziile necesare cu privire la următoarele:

(a) documentele de călătorie pe care poate fi aplicată o viză;

(b) autoritățile care eliberează viza;

(c) condițiile care reglementează eliberarea vizelor la frontieră;

(d) forma, conținutul și perioada de valabilitate a vizelor și taxele care urmează să fie impuse pentru emiterea lor;

(e) condițiile pentru prelungirea și refuzarea acordării vizelor menționate la lit. c și d, în conformitate cu interesele tuturor părților contractante;

(f) procedurile pentru limitarea valabilității teritoriale a vizelor;

(g) principiile care reglementează elaborarea unei liste comune a străinilor în legătură cu care a fost emisă o alertă în scopul nepermitterii intrării, fără a aduce atingere art. 96.

Secțiunea 2

Vizele de ședere pe termen lung

Articolul 18¹

Vizele pentru șederi care depășesc trei luni vor fi vize naționale eliberate de unul din statele membre în conformitate cu legislația sa națională. Pentru o perioadă care nu depășește trei luni de la data lor inițială de valabilitate, aceste vize vor fi valabile ca vize uniforme pentru șederi pe termen scurt, cu condiția ca acestea să fie eliberate în concordanță cu condițiile și criteriile comune adoptate în conformitate cu prevederile relevante din Capitolul 3, secțiunea 1 și ca deținătorii lor să îndeplinească acele condiții de intrare prevăzute la art. 5 alin. 1 lit. a, c, d și e. Altfel, aceste vize le va permite deținătorilor doar să tranziteze teritoriile altor state membre, pentru a ajunge pe teritoriul statului care a eliberat viza respectivă, cu excepția cazurilor în care deținătorii nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 5 alin. 1 lit. a, d și e sau se află pe lista națională de alerte a statului membru al cărui teritoriu intenționează să-l tranziteze.

CAPITOLUL 4

CONDIȚII PENTRU CIRCULAȚIA STRĂINILOR

Articolul 19

1. Străinii care dețin vize uniforme și care au intrat în mod legal pe teritoriul unei părți contractante pot circula liber pe teritoriile tuturor părților contractante în timpul perioadei de valabilitate a

---

¹ Art. 18 a fost modificat prin Regulamentul Consiliului CE nr. 1091/2001 din 28 mai 2001 privind libera circulație cu vize de ședere pe termen lung

vizelor lor, cu condiția să îndeplinească condițiile de intrare menționate la art. 5 alin. 1 lit. a, c, d și e.

2. Până la introducerea unei vize uniforme, străinii care dețin vize eliberate de una din părțile contractante și care au intrat în mod legal pe teritoriul unei părți contractante pot circula liber pe teritoriile tuturor părților contractante în timpul perioadei de valabilitate a vizelor lor, timp de maxim trei luni de la data primei intrări, cu condiția să îndeplinească condițiile de intrare prevăzute la art. 5 alin. 1 lit. a, c, d și e.

3. Alin. 1 și 2 nu se vor aplica vizelor a căror valabilitate este supusă unei limitării teritoriale, în conformitate cu capitolul 3 al acestui titlu.

4. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor art. 22.

Articolul 20

1. Străinii care nu sunt supuși condiției obținerii unei vize pot circula liber pe teritoriile părților contractante timp de maxim trei luni în decursul de șase luni de la data primei intrări, cu condiția să îndeplinească condițiile de intrare prevăzute la art. 5 alin. 1 lit. a, c, d și e.

2. Alin. 1 nu va aduce atingere dreptului fiecărei părți contractante de a prelungi peste limita de trei luni șederea unui străin pe teritoriul său în circumstanțe excepționale sau în conformitate cu un acord bilateral încheiat înainte de intrarea în vigoare a prezentei convenții.

3. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor art. 22.

Articolul 21

1. Străinii care dețin un permis de ședere eliberat de una din părțile contractante pot circula liber, în temeiul acestui permis și a unui document de călătorie valabil, timp de maximum trei luni pe teritoriile celorlalte părți contractante, cu condiția să îndeplinească condițiile de intrare prevăzute la art. 5 alin. 1 lit. a, c, d și e și să nu fie în lista națională de alerte a respectivei părți contractante.

2. Alin. 1 se aplică și străinilor care dețin un permis de ședere provizoriu eliberat de una din părțile contractante și documente de călătorie eliberate de această parte contractantă.

3. Părțile contractante vor înainta Comitetului executiv o listă a documentelor pe care le eliberează ca documente de călătorie valabile, permise de ședere sau permise de ședere provizorii, în înțelesul prezentului articol.

4. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor art. 22.

Articolul 22

1. Străinii care au intrat în mod legal pe teritoriul uneia din părțile contractante vor fi obligați să-și declare sosirea, în conformitate cu condițiile stabilite de fiecare parte contractantă, autorităților competente ale părții contractante pe al cărei teritoriu au intrat. Străinii pot face acest lucru fie la intrare sau în termen de trei zile lucrătoare de la intrare, după cum stabilește partea contractantă pe al cărei teritoriu aceștia intră.

2. Străinii rezidenți pe teritoriul unei părți contractante, care intră pe teritoriul altei părți contractante, vor trebui să-și declare sosirea autorităților, după cum se prevede la alin. 1.

3. Fiecare parte contractantă va reglementa excepțiile de la alin. 1 și 2 și le va comunica Comitetului executiv.

Articolul 23

1. Străinii, care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile de ședere de scurtă durată aplicabile pe teritoriul unei părți contractante, vor trebui să părăsească imediat teritoriile părților contractante.

2. Străinii, care dețin permise de ședere sau permise de ședere provizorii valabile eliberate de o altă parte contractantă, vor trebui să plece imediat spre teritoriul acelei părți contractante.

3. Dacă acești străini nu pleacă în mod voluntar sau dacă se poate presupune că nu vor face acest lucru sau dacă plecarea lor imediată este impusă de rațiuni de securitate națională sau ordine publică, ei trebuie expulzați de pe teritoriul părții contractante unde au fost prinși, în conformitate cu legislația națională a respectivei părți contractante. Dacă în conformitate cu acea legislație expulzarea nu este autorizată, partea contractantă în cauză poate să permită persoanelor respective să rămână pe teritoriul său.

4. Acești străini pot fi expulzați de pe teritoriul respectivei părți contractante în țările de origine sau în orice alt stat în care ar fi admiși, în special conform dispozițiilor corespunzătoare din acordurile de readmisie încheiate de părțile contractante.

5. Alin. 4 nu va împiedica aplicarea dispozițiilor naționale referitoare la dreptul de azil, a Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, modificată de Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, a alin. 2 din prezentul articol sau a art. 33 alin. 1 din prezenta convenție.

Articolul 24

Sub rezerva definiției elaborate de Comitetul executiv cu privire la criteriile și măsurile practice adecvate, părțile contractante se vor compensa reciproc pentru orice dezechilibre financiare care pot rezulta din obligația de expulzare, prevăzută la art. 23, dacă această expulzare nu se poate face pe cheltuiala străinului.

CAPITOLUL 5

PERMISE DE ȘEDERE ȘI ALERTE ÎN SCOPUL NEPERMITERII INTRĂRII

Articolul 25

1. Dacă o parte contractantă intenționează să elibereze un permis de ședere unui străin în legătură cu care există o alertă în scopul nepermiterii intrării, aceasta va consulta mai întâi partea contractantă care a emis alerta și va ține cont de interesele sale; permisul de ședere se va elibera numai pentru motive serioase, cu precădere pe motive umanitare sau ca urmare a angajamentelor internaționale.

În cazul eliberării unui permis de ședere, partea contractantă care a emis alerta va retrage acea alertă, dar poate să includă numele străinului respectiv pe lista națională de alerte.

2. Dacă rezultă că o alertă de nepermiterea intrării s-a făcut cu privire la un străin care deține un permis de ședere valabil, eliberat de una din părțile contractante, partea contractantă care a emis alerta se va consulta cu partea care a eliberat permisul de ședere, pentru a se stabili dacă există motive suficiente pentru retragerea permisului de ședere.

Dacă permisul de ședere nu este retras, partea contractantă care a emis alerta va retrage acea alertă, dar poate totuși înscrie numele respectivului străin pe lista națională de alerte.

CAPITOLUL 6

MĂSURI DE ÎNSOȚIRE

Articolul 26²

1. Părțile contractante se angajează, sub rezerva respectării obligațiilor care decurg din aderarea la Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, să includă în legislația lor națională următoarele norme:

a) Dacă străinilor li se refuză intrarea pe teritoriul uneia din părțile contractante, transportatorul care i-a adus până la frontiera externă pe cale aeriană, maritimă sau terestră este obligat să-și asume imediat din nou răspunderea pentru aceștia. La cererea autorităților de supraveghere a frontierei, transportatorul va fi obligat să-i returneze pe străini în statul terț din care aceștia au fost transportați, sau în statul terț care a eliberat documentul de călătorie cu care au efectuat călătoria sau într-un alt stat terț unde există certitudinea că vor fi primiți.

b) Transportatorul va fi obligat să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că un străin transportat pe cale aeriană sau maritimă este în posesia documentelor de călătorie necesare pentru intrarea pe teritoriile părților contractante.

2. Părțile contractante se obligă, sub rezerva respectării obligațiilor ce rezultă din aderarea lor la Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, și în conformitate cu legea lor constituțională, să impună sancțiuni transportatorilor care transportă pe cale aeriană sau maritimă dintr-un stat terț pe teritoriul lor străini care nu posedă documentele de călătorie necesare.

3. Alin. 1 lit. b și alin. 2 se vor aplica și transportatorilor internaționali care transportă grupuri cu autocarul, cu excepția traficului de frontieră.

Articolul 27

Alin 1 – abrogat în conformitate cu prevederile art. 5 din Directiva Consiliului CE nr. 90/2002 din 28 noiembrie 2002 privind definirea facilitării de intrare, tranzit sau rezidență neautorizată

Alin. 2 și 3 – abrogate în conformitate cu prevederile art. 10 din Decizia cadru a Consiliului JAI nr.946/2002 din 28 noiembrie 2002 privind întărirea cadrului penal în vederea prevenirii facilitării intrării, tranzitului sau rezidenței neautorizate

CAPITOLUL 7

RĂSPUNDEREA REZOLVĂRII CERERILOR DE AZIL

Articolul 28

---

² Art. 26 a fost completat cu Directiva Consiliului CE nr. 51/2001 din 28 iunie 2001 privind completarea prevederilor articolului 26 din Convenția de aplicare a Acordului Schengen

Părțile contractante își reafirmă obligațiile asumate prin Convenția de la Geneva referitoare la statutul refugiaților din 28 iulie 1951, modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, fără nici o restricție geografică privind scopul acestor documente, precum și angajamentul de a coopera cu Înalțul Comisariat ONU pentru Refugiați în aplicarea acestor documente.

Articolul 29

1. Părțile contractante se obligă să rezolve orice cerere de azil depusă de un străin în oricare din teritoriile lor.

2. Acest angajament nu va obliga nici o parte contractantă să autorizeze tuturor solicitanților de azil să intre sau să rămână pe teritoriul său.

Fiecare parte contractantă își va rezerva dreptul de a refuza intrarea sau de a expulza pe solicitanții de azil într-un stat terț stat în baza prevederilor sale naționale și în conformitate cu angajamentele sale internaționale.

3. Indiferent de partea contractantă la care un străin își depune cererea de azil, numai o singură parte contractantă va fi responsabilă de rezolvarea acestei cereri. Aceasta se determină în temeiul criteriilor prevăzute la art. 30.

4. În pofida alin. 3, fiecare parte contractantă își rezervă dreptul, din rațiuni speciale legate în special de legislația națională, să rezolve o cerere de azil chiar dacă, conform prezentei convenții, această responsabilitate revine unei alte părți contractante.

Articolul 30

1. Partea contractantă responsabilă de rezolvarea unei cereri de azil se va stabili după cum urmează:

a) Dacă o parte contractantă a eliberat o viză, indiferent de tipul acesteia, sau un permis de ședere unui solicitant de azil, aceasta va fi responsabilă de rezolvarea cererii. Dacă viza a fost eliberată în temeiul autorizării emise de o altă parte contractantă, partea contractantă care a dat autorizarea va fi responsabilă.

b) Dacă una sau mai multe părți contractante au eliberat o viză, indiferent de tipul acesteia, sau un permis de ședere unui solicitant de azil, răspunderea revine părții contractante care a eliberat viza sau permisul de ședere, care din acestea expiră ultimul.

c) Dacă solicitantul de azil nu a părăsit teritoriile părților contractante, răspunderea definitivă la lit. a și b se menține, chiar dacă perioada de valabilitate a vizei, indiferent de tipul acesteia, sau a permisului de ședere a expirat. Dacă solicitantul de azil a părăsit teritoriile părților contractante după eliberarea vizei sau a permisului de ședere, aceste documente vor constitui baza pentru răspunderea definitivă la lit. a și b, dacă nu au expirat între timp conform dispozițiilor naționale.

d) Dacă părțile contractante îl exceptează pe solicitantul de azil de la condiția obținerii unei vize, va fi responsabilă partea contractantă ale cărei frontiere externe au fost traversate de solicitantul de azil pentru a intra pe teritoriile părților contractante.

Până la realizarea armonizării depline a politicilor de vize și dacă solicitantul de azil este scutit de cerința obținerii unei vize numai de unele părți contractante, va fi responsabilă partea contractantă ale cărei frontiere externe au fost traversate de solicitantul de azil, prin scutirea de la cerința obținerii unei vize, pentru a intra pe teritoriile părților contractante, sub rezerva dispozițiilor de la lit. a, b și c.

Dacă cererea de azil se depune la o parte contractantă care a eliberat o viză de tranzit solicitantului de azil – indiferent dacă solicitantul de azil a trecut sau nu de controlul pașaportului – și dacă viza de tranzit a fost eliberată după ce țara de tranzit a stabilit prin intermediul autorităților consulare sau diplomatice ale părții contractante de destinație că solicitantul de azil a îndeplinit condițiile de intrare pentru partea contractantă de destinație, partea contractantă de destinație este responsabilă de rezolvarea cererii.

e) Dacă solicitantul de azil a intrat pe teritoriul părților contractante fără a fi în posesia unuia sau mai multor documente, care urmează să fie definite de Comitetul executiv, prin care se autorizează trecerea frontierei, va fi responsabilă partea contractantă ale cărei frontiere externe au fost trecute de solicitantul de azil pentru a intra pe teritoriile părților contractante.

f) Dacă un străin, a cărui cerere de azil este deja în curs de rezolvare de către una din părțile contractante, depune o nouă cerere, partea contractantă responsabilă va fi cea care se ocupă de rezolvarea primei cerere.

g) Dacă un străin, a cărui cerere anterioară de azil a primit o decizie finală din partea unei părți contractante, a depus o nouă cerere, partea contractantă responsabilă va fi cea care a rezolvat cererea anterioară, cu condiția ca solicitantul de azil să nu fi părăsit teritoriul părților contractante.

2. Dacă o parte contractantă se angajează să rezolve o cerere de azil în conformitate cu art. 29 alin. 4, partea contractantă căreia îi revine răspunderea conform alin. 1 din acest articol este exonerată de obligațiile sale.

3. În cazul în care nu se poate stabili cărei părți contractante îi revine răspunderea în temeiul criteriilor de la alin. 1 și 2, răspunderea revine părții contractante la care s-a depus cererea de azil.

Articolul 31

1. Părțile contractante vor face tot posibilul să stabilească cât mai curând posibil care parte este responsabilă pentru rezolvarea unei cereri de azil.

2. Dacă o cerere de azil se depune la o parte contractantă, căreia nu îi revine răspunderea conform art. 30, de către un străin care își are reședința pe teritoriul ei, această parte contractantă poate cere părții contractante căreia îi revine răspunderea să preia în sarcina sa pe solicitant pentru rezolvarea cererii de azil.

3. Partea contractantă responsabilă va fi obligată să preia în sarcina sa pe solicitantul de azil menționat la alin. 2, dacă cererea se face în termen de șase luni de la depunerea cererii de azil. Dacă cererea nu se face în termenul menționat, partea contractantă al la care s-a depus cererea de azil va fi responsabilă pentru rezolvarea cererii.

Articolul 32

Partea contractantă căreia îi revine răspunderea rezolvării unei cereri de azil o va rezolva în conformitate cu legislația sa națională.

Articolul 33

1. Dacă un solicitant de azil se află în mod ilegal pe teritoriul unei alte părți contractante în timp ce procedura de azil este în desfășurare, partea contractantă căreia îi revine răspunderea va fi obligată să-l primească înapoi pe solicitant.

2. Alin. 1 nu se aplică dacă cealaltă parte contractantă a eliberat unui solicitant de azil un permis de ședere valabil pentru un an sau mai mult. În acest caz, răspunderea pentru rezolvarea cererii se transferă celeilalte părți contractante.

Articolul 34

1. Partea contractantă responsabilă va fi obligată să primească înapoi un străin a cărui cerere de azil a fost definitiv respinsă și care a intrat pe teritoriul unei alte părți contractante fără a avea permisiunea de ședere acolo.

2. Alin. 1 nu se va aplica însă dacă partea contractantă responsabilă l-a expulzat pe străin din teritoriile părților contractante.

Articolul 35

1. Partea contractantă, care a acordat unui străin statutul de refugiat și dreptul de ședere, va fi obligată să-și asume răspunderea pentru rezolvarea unei cereri de azil făcute de un membru de familie al străinului, cu condiția ca persoanele în cauză să fie de acord.

2. În înțelesul alin. 1, prin membru de familie se înțelege soțul sau soția sau copilul necăsătorit sub 18 ani al refugiatului sau, dacă refugiatul este un copil necăsătorit care are mai puțin de 18 ani, tatăl sau mama refugiatului.

Articolul 36

Orice parte contractantă responsabilă pentru rezolvarea unei cereri de azil poate, din rațiuni umanitare, bazate în special pe motive familiale sau culturale, să ceară altei părți contractante să-și asume răspunderea, cu condiția ca acest lucru să fie dorit de solicitantul de azil. Partea contractantă căreia i s-a solicitat acest lucru va analiza dacă poate da curs cererii.

Articolul 37

1. Autoritățile competente ale părților contractante își vor comunica reciproc, cât mai curând posibil, alte informații privind:

a) orice noi norme sau măsuri adoptate în domeniul legislației azilului sau al tratamentului aplicat solicitanților de azil, nu mai târziu de data intrării lor în vigoare;

b) date statistice privind sosirile lunare ale solicitanților de azil, cu indicarea principalelor țări de origine și a deciziilor luate în privința cererilor de azil, dacă este cazul;

c) apariția sau creșterea semnificativă a numărului anumitor categorii de solicitanți de azil și orice alte informații disponibile în acest sens;

d) orice decizii esențiale în domeniul legislației azilului.

2. Părțile contractante vor promova de asemenea o cooperare strânsă în ceea ce privește strângerea de informații privind situația din țările de origine ale solicitanților de azil, în vederea efectuării unei evaluări comune.

3. Orice instrucțiuni emise de o parte contractantă privind confidențialitatea informațiilor pe care le transmite trebuie îndeplinite de celelalte părți contractante.

Articolul 38

1. Fiecare parte contractantă va transmite celorlalte părți contractante, la cerere, orice informații pe care le deține cu privire la un solicitant de azil, care sunt necesare pentru:

- a stabili partea contractantă responsabilă pentru rezolvarea cererii de azil,
- rezolvarea cererii de azil,
- îndeplinirea obligațiilor care derivă în temeiul prezentului articol.

2. Aceste informații pot să fie în legătură numai cu:

a) identitatea (numele și prenumele, orice alte nume anterioare, porecele sau alte nume false (alias), data și locul nașterii, cetățenia actuală și orice alte cetățenii precedente ale solicitantului de azil și, dacă este cazul, ale membrilor de familie ai solicitantului de azil);

b) documente de identitatea și de călătorie (referințe, perioade de valabilitate, date de emiterie, autoritățile emitente, locul emiterii etc.);

c) orice alte detalii necesare pentru stabilirea identității solicitantului de azil;

d) locurile de reședință și rutele călătoriilor efectuate;

e) permisele de ședere sau vizele eliberate de o parte contractantă;

f) locul unde s-a depus cererea de azil;

g) dacă este cazul, data la care s-a depus o cerere de azil anterioară, data la care s-a depus prezenta cerere, stadiul atins în desfășurarea procedurii și decizia adoptată.

3. În plus, o parte contractantă poate cere altei părți contractante să o informeze cu privire la motivele invocate de un solicitant de azil în sprijinul cererii sale și, dacă este cazul, motivele care au stat la baza deciziei adoptate cu privire la solicitantul de azil. Partea contractantă solicitată va examina dacă poate da curs cererii. În orice caz, comunicarea acestor informații se face numai cu consimțământul solicitantului de azil.

4. Schimbul de informații se va face la cererea unei părți contractante și doar între autoritățile desemnate de fiecare parte contractantă, îndată ce Comitetul executiv a fost informat în acest sens.

5. Informațiile schimbate pot fi folosite doar în scopurile prevăzute la alin. 1. Aceste informații pot fi comunicate numai autorităților, precum și instanțelor și tribunalelor responsabile pentru:

- stabilirea părții contractante responsabile pentru rezolvarea cererii de azil,
- rezolvarea cererii de azil,
- îndeplinirea obligațiilor care rezultă din acest capitol.

6. Partea contractantă care transmite informațiile se va asigura că acestea sunt corecte și actualizate.

Dacă rezultă că o parte contractantă a comunicat informații care nu sunt corecte sau care nu ar fi trebuit să fie transmise, părțile contractante care le-au primit vor fi imediat informate despre acest lucru. Ele vor fi obligate să corecteze aceste informații sau să le ștergă.

7. Solicitanții de azil vor avea dreptul de a primi, la cerere, informațiile schimbate între părți care îi privesc, în măsura în care acestea mai sunt disponibile.

Dacă constată că aceste informații nu sunt corecte sau nu ar fi trebuit să fie transmise, aceștia vor avea dreptul să ceară corectarea sau ștergerea lor. Rectificările se vor face în conformitate cu alin. 6.

8. Fiecare parte contractantă interesată înregistrează transmiterea și primirea informațiilor schimbate.

9. Informațiile transmise nu se vor păstra mai mult decât este necesar pentru scopul pentru care au fost schimbate. Partea contractantă respectivă va examina la momentul potrivit dacă este necesar să le păstreze.

10. În orice caz, informațiile astfel transmise vor beneficia cel puțin de aceeași protecție ca cea acordată informațiilor similare prin legislația părții contractante care primește informațiile.

11. Dacă informațiile nu sunt prelucrate automat, ci în altă modalitate, fiecare parte contractantă va lua măsurile necesare pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului articol printr-un control eficient. Dacă o parte contractantă are un organism de tipul menționat la alin. 12, poate să-i încredințeze acestuia sarcina de control.

12. Dacă una sau mai multe părți contractante doresc să computerizeze integral sau parțial informațiile menționate la alin. 2 și 3, această computerizare va fi autorizată numai dacă părțile contractante respective au adoptat legi aplicabile unei astfel de procesări, prin care se pun în practică principiile Convenției Consiliului Europei pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea automată a datelor cu caracter personal din 28 ianuarie 1981, și dacă au încredințat unui organism național corespunzător monitorizarea independentă a prelucrării și utilizării datelor transmise conform prezentei convenții.

TITLUL III

POLIȚIA ȘI SECURITATEA

CAPITOLUL 1

COOPERAREA POLIȚIENEASCĂ

Articolul 39³

1. Părțile contractante se angajează să ia măsuri pentru ca autoritățile lor polițienești, în conformitate cu legislația națională și în cadrul competențelor pe care le au, să se ajute reciproc în scopul prevenirii și descoperirii infracțiunilor, în măsura în care legislația națională nu prevede că cererea trebuie să se facă și să se transmită prin autoritățile judecătorești și cu condiția ca cererea

---

³ În privința schimbului de date și în scopul desfășurării activităților aferente cercetării penale sau operațiunilor informative judiciare, prevederilor art. 39 alin. 1, 2 și 3 vor fi înlocuite de prevederile aferente ale Deciziei cadrului a Consiliului JAI nr. 960/2006 din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de date și informații între autoritățile de aplicare a legii din statele membre ale Uniunii Europene, astfel cum este prevăzut în art. 12 alin. 1 din Decizia menționată

sau transpunerea acesteia în practică să nu presupună aplicarea unor măsuri de constrângere de către partea contractantă căreia i s-a adresat solicitarea. Dacă autoritățile polițienești solicitate nu au competența de a rezolva solicitarea, ele o vor transmite autorităților competente.

2. Informațiile scrise furnizate de partea contractantă solicitată conform alin. 1 nu pot fi folosite de partea contractantă solicitantă drept probe ale infracțiunii incriminate, decât cu acordul autorităților judecătorești competente ale părții contractante solicitate.

3. Cererile de asistență menționate la alin. 1 și răspunsurile date acestor cereri se pot comunica între organele centrale din fiecare parte contractantă responsabile cu cooperarea polițienească internațională. Dacă cererea nu se poate face în timp util aplicând procedura de mai sus, autoritatea polițienească a părții contractante solicitante o poate adresa direct autorităților competente ale părții solicitate, care pot răspunde direct. În aceste cazuri, autoritatea polițienească solicitantă va informa cât mai curând posibil organul central responsabil cu cooperarea polițienească internațională din cadrul părții contractante solicitate cu privire la cererea de asistență pe care a adresat-o direct.

4. În zonele de frontieră, cooperarea se poate realiza prin înțelegeri între ministerele competente ale părților contractante.

5. Dispozițiile prezentului articol nu exclud alte acorduri bilaterale mai amănunțite, prezente sau viitoare, între părțile contractante care au frontieră comună. Părțile contractante se vor informa reciproc cu privire la astfel de acorduri.

Articolul 40

1⁴. Ofițerii unui stat membru care țin o persoană sub supraveghere în țara lor, ca parte a unei cercetări penale legată de o infracțiune pasibile cu extrădarea, deoarece acea persoană este suspectată de a fi implicată în săvârșirea unei infracțiuni pasibile cu extrădarea sau, ca parte necesară a unei cercetări penale, din cauză că există motive serioase să se creadă că acea persoană poate ajuta în procesul de identificare sau depistare a unei asemenea persoane, vor fi autorizați să-și continue supravegherea în teritoriul altui stat membru, cu condiția ca acel stat membru să fi autorizat supravegherea transfrontalieră ca răspuns la o cerere de asistență făcută în avans pe baza motivelor aferente. Condițiile pot fi anexate autorizației.

La cerere, supravegherea va fi încredințată ofițerilor părții contractante pe al cărei teritoriu este efectuată.

Cererea de asistență menționată în primul paragraf trebuie să fie trimisă unei autorități desemnate de fiecare din părțile contractante și împuternicite să acorde sau să transmită autorizarea solicitată.

2. Dacă, din anumite motive de urgență, nu se poate cere în prealabil autorizarea celeilalte părți contractante, ofițerii care efectuează supravegherea vor fi autorizați să continue dincolo de frontieră supravegherea unei persoane care se presupune că a comis infracțiunile prevăzute la alin. 7, cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

a) autoritatea părții contractante, desemnată conform alin. 5, pe al cărei teritoriu continuă supravegherea, trebuie să fie anunțată imediat, în timpul supravegherii, că a fost trecută frontiera;

---

⁴ Art. 40 alin. 1 par. 1 a fost înlocuit prin Decizia Consiliului JAI nr. 725/2003 din 2 octombrie 2003 privind modificarea art. 40 alin. 1 și 7 din Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele interne

b) o cerere de asistență înaintată în conformitate cu alin. 1 și prezentând motivele de trecere a frontierei fără autorizare prealabilă va fi înaintată imediat.

Supravegherea va înceta de îndată ce partea contractantă pe al cărei teritoriu are loc solicită acest lucru, în urma anunțului menționat la lit. a sau a solicitării menționate la lit. b sau, dacă autorizația nu a fost obținută, în termen de cinci ore de la trecerea frontierei.

3. Supravegherea menționată la alin. 1 și 2 se va efectua numai în următoarele condiții generale:

a) Ofițerii care efectuează supravegherea trebuie să se conformeze dispozițiilor prezentului articol și legislației părții contractante pe al cărei teritoriu activează; ei trebuie să se supună instrucțiunilor primite din partea autorităților locale competente.

b) Cu excepția situațiilor prezentate la alin. 2, în timpul supravegherii ofițerii vor purta asupra lor un document care să ateste acordarea autorizării.

c) Ofițerii care efectuează supravegherea trebuie să fie permanent în stare să dovedească că acționează în calitate oficială.

d) Ofițerii care efectuează supravegherea pot să aibă asupra lor armele de serviciu în timpul supravegherii, cu excepția cazurilor în care partea solicitată hotărăște explicit în sens contrar; folosirea armelor este interzisă, cu excepția cazurilor de legitimă apărare.

e) Intrarea în locuințe particulare și locuri care nu sunt accesibile publicului va fi interzisă.

f) Ofițerii care efectuează supravegherea nu pot nici soma și nici aresta persoana urmărită.

g) Toate operațiunile vor face obiectul unui raport prezentat autorităților părții contractante pe al cărei teritoriu au avut loc; ofițerii care efectuează supravegherea li se poate cere să se înfățișeze personal.

h) Autoritățile părții contractante de unde au venit ofițerii care efectuează supravegherea vor sprijini, dacă sunt solicitate de autoritățile părții contractante pe al cărei teritoriu s-a desfășurat supravegherea, ancheta care urmează operațiunii la care au participat, inclusiv procedurile judiciare.

4⁵. Ofițerii menționați la alin. 1 și 2 sunt:

- în ce privește Regatul Belgiei: membri ai „police judiciaire près les Parquets” (Poliția judiciară de pe lângă Parchet), „gendarmerie” și „police communale” (poliția municipală), precum și funcționari vamali, conform condițiilor prevăzute în acordurile bilaterale corespunzătoare menționate la alin. 6, în privința competențelor acestora referitoare la traficul ilegal de substanțe narcotice și psihotrope, traficul de arme și substanțe explozive și transportul ilicit de deșeuri toxice și periculoase;

- în ce privește Republica Federală Germania: ofițeri ai „Polizei des Bundes und der Länder” (Poliția federală și Poliția landurilor) și, numai în privința traficului ilegal de substanțe narcotice și psihotrope și a traficului de arme, ofițeri ai „Zollfahndungsdienst” (serviciul de investigații vamale) în calitatea lor de ofițeri auxiliari ai Ministerului Public;

---

⁵ Ofițerii și autoritățile competente prevăzute la art. 40 alin. 4 pot fi oricând actualizate, de fiecare stat membru, cu informarea Secretariatului General al Consiliului UE, care va informa celelalte state membre, astfel cum este prevăzut în Decizia Consiliului JAI nr. 586/2000 din 28 septembrie 2000 privind stabilirea unei proceduri de modificare a art. 40 alin. 4 și 5, art. 41 alin. 7 și art. 65 alin. 2 din Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele interne

- în ce privește Republica Franceză: ofițeri de poliție judiciară din cadrul poliției naționale și a jandarmeriei naționale, precum și funcționari vamali, conform condițiilor din acordurile bilaterale corespunzătoare menționate la alin. 6, în privința competențelor acestora referitoare la traficul ilegal de substanțe narcotice și psihotrope, traficul de arme și substanțe explozive și transportul ilicit de deșeuri toxice și periculoase;

- în ce privește Marele Ducat de Luxemburg: ofițeri ai jandarmeriei și poliției, precum și funcționari vamali, conform condițiilor din acordurile bilaterale corespunzătoare menționate la alin.6, în privința competențelor acestora referitoare la traficul ilegal de substanțe narcotice și psihotrope, traficul de arme și substanțe explozive și transportul ilicit de deșeuri toxice și periculoase;

- în ce privește Regatul Țărilor de Jos: ofițeri ai „Rijkspolitie” (Poliția națională) și „Gemeentepolitie” (Poliția municipală), precum și, conform condițiilor din acordurile bilaterale corespunzătoare menționate la alin. 6, în privința competențelor referitoare la traficul ilegal de substanțe și substanțe psihotrope, traficul de arme și substanțe explozive și transportul ilicit de deșeuri toxice și periculoase, ofițeri ai serviciului fiscal de inspecții și investigații răspunzători de taxe de import și accize.

5⁶. Autoritatea menționată la alin. 1 și 2 este:

- în ce privește Regatul Belgiei: „Commissariat général de la Police judiciaire” (Departamentul de Cercetări Penale),

- în ce privește Republica Federală Germania: „Bundeskriminalamt” (Biroul Federal de Combateră a Criminalității),

- în ce privește Republica Franceză: „Direction centrale de la Police Judiciaire” (Direcția Centrală a Poliției Judiciare),

- în ce privește Marele Ducat de Luxemburg: „Procureur général d’Etat” (Procurorul General al Statului),

- în ce privește Regatul Țărilor de Jos: „Landelijk Officier van Justitie” (Procurorul Public Național) responsabil cu supravegherea transfrontalieră.

6. La nivel bilateral, părțile contractante pot extinde domeniul de aplicare al prezentului articol și adopta măsuri suplimentare pentru aplicarea lui.

7⁷. Supravegherea menționată la alin. 2 poate fi efectuată numai când este vorba de una din următoarele infracțiuni:

- omor,

- ucidere din culpă,

---

⁶ Ministerele competente prevăzute la art. 40 alin. 5 pot fi oricând actualizate, de fiecare stat membru, cu informarea Secretariatului General al Consiliului UE, care va informa celelalte state membre, astfel cum este prevăzut în Decizia Consiliului JAI nr. 586/2000 din 28 septembrie 2000 privind stabilirea unei proceduri de modificare a art. 40 alin. 4 și 5, art. 41 alin. 7 și art. 65 alin. 2 din Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele interne

⁷ Art. 40 alin. 7 a fost modificat prin Decizia Consiliului JAI nr. 725/2003 din 2 octombrie 2003 privind modificarea art.40 alin. 1 și 7 din Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele interne

- infracțiuni grave de natură sexuală;
- incendiu provocat,
- contrafacerea și falsificarea mijloacelor de plată,
- furt calificat și tâlhărie, precum și primirea de bunuri furate,
- extorcare de fonduri,
- răpire și luare de ostateci,
- trafic de ființe umane,
- trafic ilegal de substanțe narcotice și psihotrope,
- încălcarea regimului armelor și substanțelor explozive,
- distrugere deliberată prin folosirea substanțelor explozive,
- transport ilegal de deșuri toxice și periculoase,
- înșelătorie gravă,
- contrabandă cu străini,
- spălare de bani,
- traficul ilegal de substanțe nucleare și radioactive,
- participarea în organizații criminale astfel cum este prevăzut în Acțiunea Comună a Consiliului JAI nr. 733/98 din 21 decembrie 1998 privind considerarea ca infracțiune a participării organizațiilor criminale în statele membre ale Uniunii Europene,
- infracțiuni teroriste astfel cum sunt prevăzute în Decizia Cadru a Consiliului JAI nr. 475/2002 din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului.

Articolul 41

1. Ofițerii unei părți contractante care urmăresc în țara lor un individ prins în momentul comiterii sau participării la una din infracțiunile menționate la alin. 4 vor fi autorizați să continue urmărirea pe teritoriul unei alte părți contractante fără o autorizare prealabilă din partea acesteia din urmă, dacă, având în vedere urgența specială a situației, nu este posibil să se înștiințeze autoritățile competente ale celeilalte părți contractante printr-unul din mijloacele prevăzute la art. 44, înainte de intrarea pe teritoriul acesteia, sau dacă aceste autorități nu pot ajunge la locul respectiv la timp pentru a prelua acțiunea de urmărire.

Același lucru este valabil dacă persoana urmărită a scăpat din detenție provizorie sau în timp ce executa o sentință privativă de libertate.

Ofițerii implicați în urmărire au obligația, de îndată ce traversează frontiere, să contacteze autoritățile competente ale părții contractante pe al cărei teritoriu urmează să aibă loc urmărirea.

Urmărirea va înceta de îndată ce acest lucru este cerut de partea contractantă pe teritoriul căreia are loc. La cererea ofițerilor implicați în operația de urmărire, autoritățile locale competente vor soma persoana urmărită să se prezinte pentru a i se stabili identitatea sau pentru a proceda la arestarea sa.

2. Urmărirea transfrontalieră se va efectua în conformitate cu una din următoarele proceduri, stabilite în declarația prevăzută la alin. 9:

a) Ofițerii urmăritori nu vor avea dreptul să aresteze persoana urmărită;

b) Dacă nu există o cerere de încetare a urmăririi transfrontaliere și dacă autoritățile locale competente nu pot interveni destul de rapid, ofițerii urmăritori pot deține persoana urmărită până când ofițerii părții contractante pe al cărei teritoriu are loc urmărirea, care trebuie să fie informați imediat, vor fi în măsură să stabilească identitatea persoanei sau să-l aresteze.

3. Urmărirea transfrontalieră se va face în conformitate cu dispozițiile alin. 1 și 2 și într-una din următoarele modalități, stabilite în declarația prevăzută la alin. 9:

a) într-o zonă sau într-un interval de timp de la trecerea frontierei, care se precizează în declarație;

b) fără limitare în spațiu sau timp.

4. În declarația menționată la alin. 9, părțile contractante vor defini infracțiunile enumerate la alin.1 în conformitate cu una din următoarele proceduri:

a) Următoarele infracțiuni:

- omor,

- ucidere din culpă,

- viol,

- incendiu provocat,

- falsificare de bani,

- furt calificat și tâlhărie, precum și primirea de bunuri furate,

- extorcare de fonduri,

- răpire și luare de ostateci,

- trafic de ființe umane,

- trafic ilegal de substanțe narcotice și psihotrope,

- încălcarea regimului armelor și substanțelor explozive,

- distrugere deliberată prin folosirea substanțelor explozive,

- transport ilicit de deșeuri toxice și periculoase,

- fapta de a nu opri și de a da îngrijirile necesare după săvârșirea unui accident, care a dus la deces sau vătămare gravă.

b) Infracțiuni pasibile cu extrădarea.

5. Urmărirea transfrontalieră se va face numai în următoarele condiții generale:

a) Ofițerii urmăritori trebuie să se conformeze dispozițiilor prezentului articol și legislației părții contractante pe al cărei teritoriu acționează; ei trebuie să se supună instrucțiunilor emise de autoritățile locale competente.

b) Urmărirea se face numai peste frontierele terestre.

c) Intrarea în locuințe particulare și locuri inaccesibile publicului este interzisă.

d) Ofițerii urmăritori trebuie să fie ușor de identificat, după uniforma lor, după banderola purtată pe braț sau după accesoriile atașate la vehiculele lor; folosirea de haine civile combinată cu folosirea de vehicule nemarcate, fără identificările menționate mai sus, este interzisă; ofițerii urmăritori trebuie oricând să fie în stare să dovedească faptul că acționează în calitate oficială.

e) Ofițerii urmăritori pot purta asupra lor armele de serviciu; folosirea lor este interzisă, cu excepția cazurilor de legitimă apărare.

f) Odată ce persoana urmărită a fost arestată, după cum se prevede la alin. 2 lit. b, pentru a fi adusă în fața autorităților locale competente, persoana poate fi supusă numai unei percheziții în scopul asigurării securității; se pot folosi cătușele în timpul transferului; obiectele aflate asupra persoanei urmărite pot fi confiscate.

g) După fiecare operațiune din cele enumerate la alin. 1, 2 și 3, ofițerii urmăritori se vor prezenta în fața autorităților locale competente ale părții contractante pe al cărei teritoriu au activat și vor face un raport cu privire la misiunea lor; la cererea acestor autorități, ei vor rămâne la dispoziția lor până când circumstanțele acțiunii lor sunt clarificate suficient; această condiție se aplică chiar și atunci când urmărirea transfrontalieră nu a condus la arestarea persoanei urmărite.

h) Autoritățile părții contractante din care provin ofițerii urmăritori vor acorda sprijinul lor, când li se solicită de către autoritățile părții contractante pe al cărei teritoriu a avut loc urmărirea transfrontalieră, la derularea anchetei care urmează operațiunii la care au participat, inclusiv la procedurile judiciare.

6. O persoană care, în urma acțiunii prevăzute la alin. 2, a fost arestată de autoritățile locale competente, poate fi reținută pentru interogare, indiferent de cetățenia acesteia. Dispozițiile adecvate din legislația națională se vor aplica *mutatis mutandis*.

Dacă persoana nu este cetățean al părții contractante pe al cărei teritoriu a fost arestată, acea persoană va fi eliberată după cel mult șase ore de la arestare, fără a se include orele între miezul nopții și ora 9.00 dimineața, doar dacă autoritățile locale competente nu au primit în prealabil o cerere pentru arestul preventiv al persoanei respective în scopul extrădării sale, indiferent de modalitatea acesteia.

7⁸. Ofițerii menționați la alineatele interioare sunt:

---

⁸ Ofițerii și autoritățile competente prevăzute la art. 40 alin. 5 pot fi oricând actualizate, de fiecare stat membru, cu informarea Secretariatului General al Consiliului UE, care va informa celelalte state membre, astfel cum este prevăzut

- în ce privește Regatul Belgiei: membri ai „police judiciaire près les Parquets” (Poliția judiciară de pe lângă Parchet), „gendarmerie” și “police communale” (poliția municipală), precum și funcționari vamali, conform condițiilor prevăzute în acordurile bilaterale corespunzătoare menționate la alin.10, în privința competențelor acestora referitoare la traficul ilegal de substanțe narcotice și psihotrope, traficul de arme și substanțe explozive și transportul ilegal de deșeuri toxice și periculoase;

- în ce privește Republica Federală Germania: ofițeri ai „Polizei des Bundes und der Länder” (Poliția federală și Poliția landurilor) precum și, numai în privința traficului ilicit de substanțe narcotice și psihotrope și a traficului de arme, ofițeri ai „Zollfahndungsdienst” (serviciul de investigație vamală) în calitatea lor de ofițeri auxiliari ai Ministerului Public;

- în ce privește Republica Franceză: ofițeri de poliție judiciară din cadrul Poliției naționale și a Jandarmeriei naționale, precum și funcționari vamali, conform condițiilor din acordurile bilaterale corespunzătoare menționate la alin. 10, în privința competențelor acestora referitoare la traficul ilegal de substanțe narcotice și substanțe psihotrope, traficul de arme și substanțe explozive și transportul ilegal de deșeuri toxice și periculoase;

- în ce privește Marele Ducat de Luxemburg: ofițeri ai jandarmeriei și poliției, precum și funcționari vamali, conform condițiilor din acordurile bilaterale corespunzătoare menționate la alin.10, în privința competențelor acestora referitoare la traficul ilegal de substanțe narcotice și psihotrope, traficul de arme și substanțe explozive și transportul ilegal de deșeuri toxice și periculoase;

- în ce privește Regatul Țărilor de Jos: ofițeri ai „Rijkspolitie” (Poliția națională) și „Gemeentepolitie” (Poliția Municipală), precum și, conform condițiilor din acordurile bilaterale corespunzătoare menționate la alin. 10, în privința competențelor acestora referitoare la traficul ilegal de substanțe narcotice și psihotrope, traficul de arme și substanțe explozive și transportul ilegal de deșeuri toxice și periculoase, ofițeri ai serviciului fiscal de inspecții și autoritățile de investigații responsabile de taxe de import și accize.

8. În cazul părților contractante vizate, acest articol se va aplica fără a aduce atingere art. 27 din Tratatul Benelux privind extrădarea și asistența reciprocă în materie penală din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974.

9. La data semnării prezentei convenții, fiecare parte contractantă va face o declarație în care va defini pentru fiecare din părțile contractante cu care are o frontieră comună, în temeiul alin. 2, 3 și 4, procedurile de efectuare a urmăririi transfrontaliere pe teritoriul său.

O parte contractantă poate oricând să-și înlocuiască declarația cu o altă declarație, cu condiția ca aceasta din urmă să nu restrângă domeniul de aplicare a celei anterioare.

Fiecare declarație se va face după consultarea fiecăreia din părțile contractante respective și în scopul obținerii unui regim echivalent de fiecare parte a frontierelor interne.

10. Pe bază bilaterală, părțile contractante pot extinde domeniul de aplicare al alin. 1 și pot adopta dispoziții suplimentare pentru aplicarea prezentului articol.

Articolul 42

în Decizia Consiliului JAI nr. 586/2000 din 28 septembrie 2000 privind stabilirea unei proceduri de modificare a art. 40 alin. 4 și 5, art. 41 alin. 7 și art. 65 alin. 2 din Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele interne

În timpul operațiunilor menționate la art. 40 și 41, ofițerii care acționează pe teritoriul unei alte părți contractante vor fi considerați ofițeri ai acelei părți în privința infracțiunilor comise împotriva lor sau de către ei.

Articolul 43

1. Când, în conformitate cu art. 40 și 41 din prezenta convenție, ofițeri ai unei părți contractante activează pe teritoriul unei alte părți contractante, cea dintâi parte contractantă va purta răspunderea pentru prejudiciile cauzate de aceștia în timpul misiunii lor, în conformitate cu legislația părții contractante pe al cărei teritoriu activează.
2. Partea contractantă pe al cărei teritoriu s-au produs prejudiciile menționate la alin. 1 va remedia aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de proprii săi ofițeri.
3. Partea contractantă ai cărei ofițeri au cauzat prejudicii unei persoane de pe teritoriul altei părți contractante va rambursa acesteia din urmă toate sumele pe care le-a plătit victimelor sau persoanelor îndreptățite în numele acestora.
4. Fără a aduce atingere exercitării drepturilor față de terțe părți și cu excepția dispozițiilor din alin.3, fiecare parte contractantă se va abține în cazul prevăzut la alin. 1 de a pretinde rambursarea contravalorii prejudiciilor pe care le-a suferit din cauza altei părți contractante.

Articolul 44

1. În conformitate cu acordurile internaționale corespunzătoare și luând în considerare circumstanțele și posibilitățile tehnice locale, părțile contractante vor instala, în special în zonele de frontieră, linii telefonice, radio și telex și alte legături directe pentru a facilita cooperarea polițienească și vamală, în special pentru transmiterea la timp a informațiilor în scopul supravegherii transfrontaliere și a urmăririi transfrontaliere.
2. În afară de aceste măsuri pe termen scurt, ele vor lua în considerare în special următoarele posibilități:
  - a) schimbul reciproc de echipamente sau numirea de funcționari de legătură dotați cu echipamente radio adecvate;
  - b) extinderea benzilor de frecvențe folosite în zonele de frontieră;
  - c) stabilirea de legături comune pentru serviciile de poliție și vamale care acționează în aceleași zone;
  - d) coordonarea programelor lor de achiziții de echipamente de comunicații, pentru instalarea de sisteme de comunicații standardizate și compatibile.

Articolul 45

1. Părțile contractante se angajează să adopte măsurile necesare pentru a asigura că:
  - a) directorii unităților care oferă cazare și masă sau reprezentanții lor vor veghea ca străinii cazați acolo, inclusiv cetățenii celorlalte părți contractante și cei ai altor state membre ale Comunităților Europene, cu excepția soților sau soțiilor care-i însoțesc sau a minorilor însoțitori sau a membrilor grupurilor de călătorie, să completeze personal și să semneze formularele de înregistrare și să-și dovedească identitatea prezentând un document de identitate valabil;

b) formularele de înregistrare completate se vor păstra pentru a fi puse la dispoziția autorităților competente sau vor fi trimise acestora, în cazul în care aceste autorități consideră că aceste informații sunt necesare pentru prevenirea amenințărilor, pentru cercetări penale sau pentru clarificarea circumstanțelor în cazul persoanelor dispărute sau al victimelor unor accidente, cu excepția situațiilor când legislația națională prevede contrariul.

2. Alin. 1 se va aplica *mutatis mutandis* persoanelor care locuiesc în orice facilități de cazare închiriate, în special în corturi, rulote și ambarcațiuni.

Articolul 46⁹

1. În cazuri speciale, fiecare parte contractantă, în conformitate cu legislația sa națională și fără să i se ceară acest lucru, poate trimite părții contractante interesate orice informații care pot fi importante în sprijinirea procesului de combatere a criminalității și de prevenire a infracțiunilor sau amenințărilor la adresa ordinii și securității publice.

2. Informațiile se vor schimba reciproc, fără a se prejudicia măsurile de cooperare în zonele de frontieră prevăzute la art. 39 alin. 4, prin intermediul unui organ central care urmează să fie desemnat. În cazuri de extremă urgență, schimbul de informații în înțelesul prezentului articol se poate face direct între autoritățile de poliție interesate, dacă dispozițiile naționale nu conțin alte dispoziții. Organul central va fi informat despre acest lucru cât mai curând posibil.

Articolul 47

1. Părțile contractante pot încheia acorduri bilaterale privind detașarea, pentru o perioadă determinată sau nedeterminată, de ofițeri de legătură aparținând unei părți contractante pe lângă autoritățile polițienești ale altei părți contractante.

2. Detașarea ofițerilor de legătură pe o perioadă determinată sau nedeterminată are ca scop să continue și să accelereze cooperarea între părțile contractante, în special prin acordarea de asistență:

a) sub forma schimbului de informații pentru combaterea criminalității, atât prin prevenire cât și prin aplicarea legii;

b) la realizarea cererilor de asistență reciprocă pe linie de activități polițienești și judiciare în probleme penale;

c) în legătură cu sarcinile autorităților responsabile cu supravegherea frontierelor externe.

3. Ofițerii de legătură vor avea misiunea de a acorda consultanță și asistență. Ei nu vor fi împuterniciți să întreprindă acțiuni polițienești independente. Ei vor furniza informații și își vor îndeplini atribuțiile conform instrucțiunilor primite de la partea contractantă care i-a detașat și de la partea contractantă pe lângă care sunt detașați. Ei vor raporta în mod regulat șefului departamentului de poliție pe lângă care sunt detașați.

Articolul 47 alin. 4 - abrogat în conformitate cu prevederile art. 11 alin. 2 din Decizia Consiliului JAI nr. 170/2003 din 27 februarie 2003 privind utilizarea în comun a ofițerilor de legătură trimiși în străinătate de către structurile de aplicare a legii din statele membre

---

⁹ În privința schimbului de date și în scopul desfășurării activităților aferente cercetării penale sau operațiunilor informative judiciare, prevederilor art. 46 vor fi înlocuite de prevederile aferente ale Deciziei cadru a Consiliului JAI nr. 960/2006 din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de date și informații între autoritățile de aplicare a legii din statele membre ale Uniunii Europene, astfel cum este prevăzut în art. 12 alin. 1 din Decizia menționată

CAPITOLUL 2

ASISTENȚĂ RECIPROCĂ ÎN MATERIE PENALĂ

Articolul 48

1. Dispozițiile acestui capitol au scopul de a completa Convenția europeană de asistență reciprocă în materie penală din 20 aprilie 1959, precum și, în ceea ce privește relațiile dintre părțile contractante care sunt membre ale Uniunii Economice Benelux, Capitolul II al Tratatului Benelux privind extrădarea și asistența reciprocă în materie penală din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974, și de a facilita aplicarea acestor acorduri.

2. Alin. 1 nu va aduce atingere aplicării dispozițiilor mai generale din acordurile bilaterale în vigoare dintre părțile contractante.

Articolul 49

Asistență reciprocă se acordă, de asemenea:

a) în acțiuni intentate de autoritățile administrative cu privire la acte care sunt incriminate conform legislației naționale a uneia din cele două părți contractante, sau a ambelor, reprezentând încălcări ale normelor legale, și în cazurile când decizia poate da naștere la acțiuni intentate la o instanță care are competență în special în materie penală;

b) în acțiuni pentru solicitarea de daune survenite din urmărire penală sau condamnare ilegală;

c) în proceduri de grațiere;

d) în acțiuni civile combinate cu acțiuni penale, atâta timp cât instanța penală nu a pronunțat încă o decizie definitivă în acțiunea penală;

e) la înmânarea de documente juridice cu privire la aplicarea unei sentințe sau a unei măsuri preventive, impunerea unei amenzi sau a plății cheltuielilor de judecată;

f) cu privire la măsuri legate de amânarea pronunțării unei sentințe sau suspendarea executării unei sentințe sau a unei măsuri preventive, la eliberarea condiționată sau la suspendarea sau întreruperea executării unei sentințe sau a unei măsuri preventive.

Articolul 50 – abrogat în conformitate cu prevederile art. 8 alin. 3 din Protocolul elaborat de Consiliu în concordanță cu art. 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană la Convenția de asistență reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene

Articolul 51

Părțile contractante nu pot condiționa admiterea comisiilor rogatorii pentru percheziție sau confiscare de alte condiții în afara celor de mai jos:

a) actul care duce la inițierea comisiilor rogatorii se pedepsește de legislația ambelor părți contractante printr-o sancțiune care implică privarea de libertate sau un ordin de detenție pe o perioadă maximă de cel puțin șase luni, sau se pedepsește în legislația uneia din cele două părți contractante cu o sancțiune echivalentă și în legislația celeilalte părți contractante ca reprezentând o

încălcarea a reglementărilor legale pentru care autoritățile administrative demarează acțiuni procedurale, și dacă decizia poate conduce la intentarea unei acțiuni pentru judecarea căreia ar fi responsabilă o instanță care are competență în special în materie penală;

b) realizarea comisiilor rogatorii este compatibilă cu legislația părții contractante solicitate.

Articolul 52

1. Fiecare parte contractantă poate trimite documente procedurale direct prin poștă persoanelor care se află pe teritoriul unei alte părți contractante. Părțile contractante vor înainta Comitetului executiv o listă a documentelor care pot fi transmise în acest mod.

2. Când există motiv să se presupună că destinatarul nu înțelege limba în care este redactat documentul, documentul – sau cel puțin pasajele importante – trebuie traduse în limba sau într-una din limbile părții contractante pe al cărei teritoriu se află destinatarul. Dacă autoritatea care expediază documentul are cunoștință că destinatarul înțelege numai o altă limbă, documentul – sau cel puțin pasaje importante din acesta – trebuie traduse în limba respectivă.

3. Experții sau martorii care nu răspund unei citații de înfățișare care le este trimisă prin poștă nu vor fi supuși nici unei pedepse sau măsuri de constrângere, chiar dacă citația conține un avertisment de pedepsire, cu condiția ca ulterior să nu intre în mod voluntar pe teritoriul părții solicitante și să nu fie citați din nou pe teritoriul respectiv, în mod corespunzător. Autoritățile care expediază prin poștă o citație de înfățișare vor veghea ca aceasta să nu implice un avertisment de pedepsire. Această dispoziție nu va aduce atingere art. 34 din Tratatul Benelux privind extrădarea și asistența reciprocă în materie penală din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974.

4. Dacă actul în legătură cu care s-a făcut o cerere de asistență este sancționabil de legea ambelor părți contractante ca fiind o încălcare a reglementărilor legale pentru care autoritățile administrative demarează acțiuni procedurale și dacă decizia poate conduce la intentarea unei acțiuni pentru judecarea căreia ar fi responsabilă o instanță care are competență în special în materie penală, se va recurge în principiu la procedura prezentată la alin. 1 pentru transmiterea documentelor procedurale.

5. În pofida dispozițiilor din alin. 1, documentele procedurale pot fi transmise prin intermediul autorităților judiciare ale părții contractante solicitate dacă adresa destinatarului este necunoscută sau dacă partea contractantă solicitantă cere ca un document să fie înmânat personal.

Articolul 53

1. Cererile de asistență se pot face direct între autoritățile judiciare și se pot returna pe aceleași canale.

2. Alin. 1 nu va aduce atingere posibilității ca cererile să fie trimise și returnate între Ministerele de Justiție sau prin birourile centrale naționale ale Organizației Internaționale a Poliției Judiciare.

3. Cererile pentru transferul temporar sau tranzitul persoanelor care sunt în arest preventiv, sunt deținute sau fac obiectul unei pedepse privative de libertate, precum și schimbul periodic sau ocazional de informații din cazierul judiciar trebuie să se facă prin Ministerele de Justiție.

4. În înțelesul Convenției Europene de asistență reciprocă în materie penală din 20 aprilie 1959, când este vorba de Republica Federală Germania, Ministerul de Justiție va însemna Ministerul Federal de Justiție și miniștrii de justiție sau senatorii din statele federale (*Länder*).

5. Sesizările în legătură cu acțiuni intentate pentru încălcarea legislației privind perioadele de condus vehiculul și de odihnă, în conformitate cu art. 21 din Convenția europeană de asistență reciprocă în materie penală din 20 aprilie 1959 sau art. 42 din Tratatul Benelux privind extrădarea și asistența reciprocă în materie penală din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974, pot fi trimise de autoritățile judiciare ale părții contractante solicitante direct autorităților judiciare ale părții contractante solicitate.

CAPITOLUL 3

APLICAREA PRINCIPIULUI *NE BIS IN DEM*

Articolul 54

O persoană împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre definitivă într-un proces pe teritoriul unei părți contractante nu poate face obiectul urmăririi penale de către o altă parte contractantă pentru aceleași fapte, dacă o pedeapsă a fost fixată, are putere de lucru judecat, este în curs de executare sau nu mai poate fi executată conform legilor părții contractante care a pronunțat sentința.

Articolul 55

1. La ratificarea, acceptarea sau aprobarea prezentei convenții, o parte contractantă poate să declare că nu se află sub obligația impusă de art. 54 într-unul sau mai multe din următoarele cazuri:

a) dacă faptele la care se referă hotărârea judecătorească străină au avut loc integral sau parțial pe propriul său teritoriu; însă, în al doilea caz, această exceptare nu se va aplica dacă faptele au avut loc parțial pe teritoriul părții contractante unde s-a pronunțat hotărârea;

b) dacă faptele la care se referă hotărârea judecătorească străină constituie o infracțiune la adresa securității naționale sau a altor interese tot atât de importante ale părții contractante respective;

c) dacă faptele la care se referă hotărârea judecătorească străină au fost comise de oficialități ale acelei părți contractante cu încălcarea îndatoririlor lor oficiale.

2. O parte contractantă care a făcut o declarație cu privire la excepția menționată la alin. 1 lit. b trebuie să specifice categoriile de infracțiuni la care se poate aplica excepția respectivă.

3. O parte contractantă poate oricând retrage o declarație referitoare la una sau mai multe din excepțiile menționate la alin. 1.

4. Excepțiile care au făcut obiectul unei declarații conform alin. 1 nu se vor aplica dacă partea contractantă vizată a cerut, în legătură cu aceleași fapte, celeilalte părți contractante să înceapă urmărirea penală sau a acordat extrădarea persoanei în cauză.

Articolul 56

Dacă o nouă acțiune de urmărire penală începe pe teritoriul unei părți contractante împotriva unei persoane împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre definitivă de o altă parte contractantă cu privire la aceleași fapte, orice perioadă de privare de libertate executată pe teritoriul celei de-a doua părți contractante, pentru aceleași fapte, se va scădea din pedeapsa pronunțată. În măsura în care dreptul național permite acest lucru, pedepsele care nu implică privarea de libertate vor fi de asemenea luate în considerare.

Articolul 57

1. Dacă o parte contractantă acuză o persoană de comiterea unei infracțiuni și autoritățile competente ale acestei părți contractante au motive să creadă că acuzația are legătură cu aceleași fapte pentru care s-a pronunțat o hotărâre definitivă într-un proces desfășurat pe teritoriul altei părți contractante, autoritățile respective, dacă consideră necesar, vor solicita informațiile necesare de la autoritățile competente ale părții contractante pe al cărei teritoriu s-a pronunțat deja hotărârea definitivă.
2. Informațiile solicitate vor fi furnizate cât mai curând posibil și vor fi luate în considerare în privința acțiunilor viitoare în cadrul procedurii în curs de desfășurare.
3. La ratificarea, acceptarea sau aprobarea prezentei convenții, fiecare parte contractantă va nominaliza autoritățile în drept să ceară și să primească informațiile prevăzute la acest articol.

Articolul 58

Dispozițiile de mai sus nu vor împiedica aplicarea dispozițiilor naționale mai largi bazate pe principiul *ne bis in dem* cu privire la hotărârile judecătorești pronunțate în străinătate.

CAPITOLUL 4

EXTRĂDAREA¹⁰

Articolul 59

1. Dispozițiile acestui capitol au scopul de a completa Convenția europeană privind extrădarea din 13 septembrie 1957, precum și, în relațiile dintre părțile contractante care sunt membre ale Uniunii Economice Benelux, capitolul I din Tratatul Benelux privind extrădarea și asistența reciprocă în materie penală din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974, și de a facilita aplicarea acestor acorduri.
2. Alin. 1 nu va aduce atingere aplicării dispozițiilor mai largi din acordurile bilaterale în vigoare dintre părțile contractante.

Articolul 60

În relațiile dintre două părți contractante, dintre care una nu este parte la Convenția europeană privind extrădarea din 13 septembrie 1957, dispozițiile prezentei convenții se vor aplica cu respectarea rezervelor și declarațiilor făcute la data ratificării acelei convenții sau, în cazul părților contractante care nu sunt părți la acea convenție, la data ratificării, aprobării sau acceptării prezentei convenții.

Articolul 61 – abrogat în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din Decizia Consiliului JAI nr.169/2003 din 27 februarie 2003 privind determinarea acelor prevederi din Convenția privind stabilirea unei proceduri simplificate de extrădare între statele membre ale Uniunii Europene din 1995 și Convenția privind extrădările dintre statele membre ale Uniunii Europene din 1996,

---

¹⁰ Prevederile din Titlul III-Capitolul 4-Extrădarea sunt înlocuite de prevederile din domeniul extrădării din Deciziei Cadru a Consiliului JAI nr.584/2002 din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare dintre statele membre (conform art. 31 alin. 1 lit. e din Decizia menționată)

prevederi care reprezintă dezvoltări ale acquis-ului Schengen în concordanță cu Acordul privind asocierea Islandei și Regatului Norvegiei la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen

Articolul 62

Articolul 62 alin.1 și 2 – abrogate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din Decizia Consiliului JAI nr.169/2003 din 27 februarie 2003 privind determinarea acelor prevederi din Convenția privind stabilirea unei proceduri simplificate de extrădare între statele membre ale Uniunii Europene din 1995 și Convenția privind extrădările dintre statele membre ale Uniunii Europene din 1996, prevederi care reprezintă dezvoltări ale acquis-ului Schengen în concordanță cu Acordul privind asocierea Islandei și Regatului Norvegiei la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen

3. Absența unei acuzații sau a unei notificări oficiale care autorizează demararea de acțiuni procedurale, necesare numai în conformitate cu legislația părții contractante solicitate, nu va afecta obligația de a extrăda.

Articolul 63 - abrogat în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din Decizia Consiliului JAI nr.169/2003 din 27 februarie 2003 privind determinarea acelor prevederi din Convenția privind stabilirea unei proceduri simplificate de extrădare între statele membre ale Uniunii Europene din 1995 și Convenția privind extrădările dintre statele membre ale Uniunii Europene din 1996, prevederi care reprezintă dezvoltări ale acquis-ului Schengen în concordanță cu Acordul privind asocierea Islandei și Regatului Norvegiei la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen

Articolul 64

O alertă introdusă în Sistemul de Informații Schengen în conformitate cu art. 95 va avea același efect ca și o cerere de arest preventiv conform art. 16 din Convenția europeană privind extrădarea din 13 septembrie 1957 sau art. 15 din Tratatul Benelux privind extrădarea și asistența reciprocă în materie penală din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974.

Articolul 65 și 66- abrogate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din Decizia Consiliului JAI nr.169/2003 din 27 februarie 2003 privind determinarea acelor prevederi din Convenția privind stabilirea unei proceduri simplificate de extrădare între statele membre ale Uniunii Europene din 1995 și Convenția privind extrădările dintre statele membre ale Uniunii Europene din 1996, prevederi care reprezintă dezvoltări ale acquis-ului Schengen în concordanță cu Acordul privind asocierea Islandei și Regatului Norvegiei la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen

CAPITOLUL 5

TRANSFERUL EXECUTĂRII SENTINTELOR PENALE

Articolul 67

Următoarele dispoziții se vor aplica între părțile contractante care sunt părți la Convenția Consiliului Europei privind transferul persoanelor condamnate din 21 martie 1983, în scopul completării acelei convenții.

Articolul 68

1. Partea contractantă pe al cărei teritoriu s-a impus o pedeapsă privativă de libertate sau un ordin de detenție printr-o sentință cu putere de *res judicata* în privința unui cetățean al altei părți contractante care, fugind în propria țară, a evitat executarea acelei pedepse sau ordin de detenție, poate cere celei de-a doua părți contractante, dacă persoana fugitivă se află pe teritoriul său, să preia sarcina aplicării pedepsei sau ordinului de detenție.

2. Partea contractantă solicitată poate, la cererea părții contractante solicitante, înainte de sosirea documentelor care sprijină cererea de preluare a răspunderii pentru aplicarea pedepsei sau ordinului de detenție sau a părții din acestea care a rămas de executat, și înainte de adoptarea unei decizii cu privire la această cerere, să preia în arestul poliției persoana condamnată sau să ia alte măsuri care să asigure că persoana rămâne pe teritoriul părții contractante solicitate.

Articolul 69

Transferul executării conform art. 68 nu va necesita consimțământul persoanei împotriva căreia s-a pronunțat pedeapsa sau ordinul de detenție. Celelalte dispoziții ale Convenției Consiliului Europei cu privire la transferul persoanelor condamnate din 21 martie 1983 se vor aplica *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL 6

SUBSTANȚE NARCOTICE

Articolul 70

1. Părțile contractante vor crea un grup de lucru permanent pentru a examina problemele comune legate de combaterea criminalității în domeniul substanțelor narcotice și pentru a elabora propuneri, dacă este necesar, pentru îmbunătățirea aspectelor practice și tehnice ale cooperării dintre părțile contractante. Grupul de lucru va înainta propunerile sale Comitetului executiv.

2. Grupul de lucru menționat la alin. 1, ai cărui membri vor fi desemnați de autoritățile naționale competente, va fi format din reprezentanți ai poliției și autorităților vamale.

Articolul 71

1. Părțile contractante se angajează, cu privire la vânzarea directă sau indirectă de substanțe narcotice și psihotrope de orice fel, inclusiv canabis, și deținerea acestor produse și substanțe în vederea vânzării sau exportului, să adopte în conformitate cu Convențiile existente ale Organizației Națiunilor Unite (*), toate măsurile necesare pentru a preveni și pedepsi traficul ilegal de substanțe narcotice și psihotrope.

2. Părțile contractante se angajează să prevină și să pedepsească prin măsuri administrative și penale exportul ilegal de substanțe narcotice și psihotrope, inclusiv canabis, precum și vânzarea, furnizarea și mânuirea acestor produse și substanțe, fără a aduce atingere dispozițiilor corespunzătoare din art.74, 75 și 76.

---

* Convenția Unică privind substanțele narcotice din 1961, modificată de Protocolul din 1972 care modifică Convenția Unică privind substanțele narcotice; Convenția privind substanțele psihotrope din 1971; Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilegal de substanțe narcotice și psihotrope din 20 decembrie 1988.

3. Pentru a combate importul ilegal de substanțe narcotice și psihotrope, inclusiv canabis, părțile contractante vor intensifica controlul asupra circulației persoanelor, mărfurilor și mijloacelor de transport la frontierele lor externe. Astfel de măsuri vor fi elaborate de grupul de lucru prevăzut la art. 70. Acest grup de lucru va examina, între altele, posibilitatea transferării unei părți din personalul poliției și din personalul vamal eliberat de la frontiera internă și folosirea de metode moderne de detectare a drogurilor și de câini dresați pentru detectarea drogurilor.

4. Pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului articol, părțile contractante vor supraveghea locurile cunoscute a fi folosite pentru traficul de droguri.

5. Părțile contractante vor face tot posibilul pentru a preveni și combate efectele negative generate de cererea ilegală de substanțe narcotice și psihotrope de orice tip, inclusiv canabis. Fiecare parte contractantă va fi responsabilă pentru măsurile adoptate în acest scop.

Articolul 72

În conformitate cu Constituția și cu sistemele de drept naționale, părțile contractante vor lua măsuri pentru adoptarea de legi care să permită capturarea și confiscarea bunurilor obținute din traficul ilegal de substanțe narcotice și psihotrope.

Articolul 73

1. În conformitate cu Constituția și cu sistemele de drept naționale, părțile contractante se angajează să adopte măsuri pentru a permite efectuarea de livrări controlate în contextul traficului ilegal de substanțe narcotice și psihotrope.

2. În fiecare caz individual, decizia de a permite livrări controlate se va lua în temeiul unei autorizări prelabile din partea fiecărei părți contractante interesate.

3. Fiecare parte contractantă va purta răspunderea și deține controlul pentru fiecare operație efectuată pe teritoriul său și va avea dreptul să intervină.

Articolul 74

În ceea ce privește comerțul legal cu substanțe narcotice și psihotrope, părțile contractante convin asupra transferării în interiorul țării a controalelor care incumbă în baza obligațiilor care decurg din Convențiile Națiunilor Unite enumerate la art. 71 și care sunt efectuate la frontierele interne.

Articolul 75

1. Cu privire la circulația persoanelor care călătoresc spre teritoriile părților contractante sau circulația acestora în cadrul teritoriilor menționate, persoanele pot avea asupra lor acele substanțe narcotice și psihotrope care le sunt necesare pentru tratament, cu condiția ca la fiecare control să prezinte o adeverință eliberată sau autentificată de o autoritate competentă din statul în care își au reședința.

2. Comitetul executiv va stabili forma și conținutul adeverinței menționate la alin. 1 și eliberate de una din părțile contractante, cu accent deosebit pe detalii referitoare la natura și cantitatea produselor și substanțelor și la durata călătoriei.

3. Părțile contractante se vor informa reciproc cu privire la autoritățile care au competența să elibereze și să autentifice adeverința menționată la alin. 2.

Articolul 76

1. Ori de câte ori este necesar și în conformitate cu practica medicală, etică și de zi cu zi, părțile contractante vor adopta măsuri adecvate de control al substanțelor narcotice și psihotrope care sunt supuse unor controale mai riguroase pe teritoriul uneia sau al mai multor părți contractante decât pe propriul teritoriu, astfel încât să nu afecteze eficacitatea acelor controale.
2. Alin. 1 se aplică și substanțelor care sunt frecvent folosite la producerea substanțelor narcotice și psihotrope.
3. Părțile contractante se vor informa reciproc cu privire la măsurile luate pentru monitorizarea comerțului legal cu substanțele menționate la alin. 1 și 2.
4. Problemele întâmpinate în acest domeniu vor fi aduse periodic la cunoștința Comitetului executiv.

CAPITOLUL 7

ARME DE FOC ȘI MUNIȚII

Articolul 77

1. Părțile contractante se angajează să-și adapteze legislația națională, reglementările și dispozițiile administrative referitoare la achiziționarea, deținerea, comerțul și înstrăinarea armelor de foc și munițiilor în funcție de dispozițiile prezentului capitol.
2. Acest capitol se referă la achiziționarea, deținerea, comerțul și înstrăinarea armelor de foc și a munițiilor de către persoane fizice și juridice; el nu conține dispoziții referitoare la livrarea, achiziționarea sau posesia de arme de foc sau muniții către autoritățile centrale și teritoriale, forțele armate sau de poliție sau producerea de arme de foc și muniții de întreprinderi publice.

Articolul 78

1. În înțelesul acestui capitol, armele de foc se clasifică după cum urmează:
  - a) arme de foc interzise;
  - b) arme de foc supuse autorizării;
  - c) arme de foc supuse declarării.
2. Mecanismul de închidere, încărcătorul și țeava armelor de foc sunt supuse *mutatis mutandis* reglementărilor la care este supusă arma la care acestea se montează sau se intenționează să se monteze.
3. În înțelesul prezentei convenții, „arme de foc cu țeavă scurtă” sunt arme de foc a căror țeavă nu depășește 30 cm. sau a căror lungime totală nu depășește 60 cm.; “arme de foc cu țeavă lungă” înseamnă toate celelalte arme de foc.

Articolul 79

1. Lista armelor de foc și a munițiilor interzise include următoarele:

- a) armele de foc folosite în mod normal ca arme de război;
- b) armele de foc automate, chiar dacă nu sunt arme de război;
- c) armele de foc deghizate sub forma altor obiecte;
- d) munițiile cu gloanțe penetrante, explozive sau incendiare și proiectilele pentru astfel de muniții;
- e) munițiile pentru pistoale și revolvere cu gloanțe dum-dum sau cu gloanțe oarbe și proiectilele pentru aceste muniții.

2. În cazuri speciale autoritățile competente pot acorda autorizații pentru armele de foc și munițiile menționate la alin. 1, dacă acest lucru nu contravine ordinii sau siguranței publice.

Articolul 80

1. Lista armelor de foc și a munițiilor a căror achiziționare și deținere necesită o autorizație include cel puțin următoarele, dacă nu sunt interzise:

- a) arme de foc cu țeavă scurtă semiautomate sau cu repetiție;
- b) arme de foc cu țeavă scurtă pentru tragere foc cu foc cu percuția centrală a cartușului;
- c) arme de foc cu țeavă scurtă pentru tragere foc cu foc, cu percuție laterală a cartușului, cu o lungime totală mai mică de 28 cm;
- d) arme de foc cu țeavă lungă semiautomate, cu încărcător și magazie de cartușe ce pot conține împreună mai mult de trei runde de cartușe;
- e) arme de foc semiautomate cu repetiție cu țeavă lungă lisă, care nu depășesc 60 cm în lungime;
- f) arme de foc semiautomate pentru uz civil care seamănă cu arme de război cu mecanisme automate.

2. Lista armelor de foc care necesită o autorizație nu include:

- a) arme folosite ca dispozitive de avertizare, alarme sau non-letale, cu condiția garantării prin mijloace tehnice că aceste arme nu pot fi transformate, folosind unelte obișnuite, pentru a putea trage cu muniție pe bază de proiectile și cu condiția ca tragerea cu o substanță iritantă să nu cauzeze vătămarea permanentă a unei persoane;
- b) arme de foc semiautomate cu țeavă lungă ale căror încărcător și magazie de cartușe nu pot conține mai mult de trei runde de cartușe fără a fi reîncărcate, cu condiția ca dispozitivul de încărcare să fie imobil sau să se garanteze că aceste arme de foc nu pot fi transformate, folosind unelte obișnuite, în arme de foc ale căror încărcător și magazie de cartușe să poată conține mai mult de trei runde de cartușe.

Articolul 81

Lista armelor de foc pentru care este necesară o declarație include următoarele, dacă aceste arme nu sunt nici interzise și nici nu necesită o autorizație:

- a) arme de foc cu țeavă lungă cu repetiție;

- b) arme de foc cu una sau mai multe țevi lungi ghintuite pentru tragere foc cu foc;
- c) arme de foc cu țeavă scurtă pentru tragere foc cu foc, cu percuție laterală, cu o lungime totală care depășește 28 cm;
- d) armele enumerate la art. 80 alin. 2 lit. b.

Articolul 82

Lista armelor menționate la art. 79, 80 și 81 nu include:

- a) arme de foc al căror model sau an de fabricație, exceptând cazurile excepționale, sunt anterioare datei de 1 ianuarie 1870, cu condiția să nu poată trage cu muniție destinată armelor interzise sau armelor care necesită o autorizație;
- b) reproduceri ale armelor enumerate la lit. a, cu condiția să nu poată fi folosite pentru a trage cu cartușe de metal;
- c) arme de foc care prin proceduri tehnice garantate de marcajul aplicat de un organism oficial sau recunoscut de un astfel de organism au devenit inapte de a trage cu orice fel de muniție.

Articolul 83

Autorizația pentru a achiziționa și deține o armă de foc din cele enumerate la art. 80 poate fi eliberată numai:

- a) dacă persoana interesată are peste 18 ani, cu excepția derogărilor pentru activități de vânatoare sau sportive;
- b) dacă persoana interesată nu este inaptă, ca urmare a unei boli psihice sau a altei deficiențe de natură psihică sau fizică, să achiziționeze sau să dețină o armă de foc;
- c) dacă persoana interesată nu a suferit o condamnare pentru comiterea unei infracțiuni sau dacă nu există indicii că acea persoana ar putea reprezenta un pericol pentru ordinea sau siguranța publică;
- d) dacă motivele invocate de persoana interesată de achiziționarea sau deținerea armelor de foc pot fi considerate legitime.

Articolul 84

1. Declarațiile referitoare la armele de foc menționate la art. 81 se trec într-un registru ce se păstrează de persoanele menționate la art. 85.
2. Dacă o armă de foc este înstrăinată de o persoană care nu este menționată la art. 85, trebuie să se facă o declarație de înstrăinare în conformitate cu procedurile stabilite de fiecare parte contractantă.
3. Declarațiile menționate la acest articol trebuie să conțină detaliile necesare pentru identificarea persoanelor și armelor respective.

Articolul 85

1. Părțile contractante se angajează să impună obligația obținerii unei autorizații pentru producătorii și comercianții de arme de foc supuse autorizației și să impună obligația de declarație pentru producătorii și comercianții de arme de foc supuse declarației. Autorizația pentru armele de foc supuse autorizației acoperă și armele de foc supuse declarației. Părțile contractante vor efectua controale la producătorii și comercianții de arme, garantând astfel un control efectiv al acestora.

2. Părțile contractante se angajează să adopte măsuri pentru a se asigura, ca o cerință minimă, că toate armele de foc sunt permanent marcate cu un număr de serie ce permite identificarea și cu marca producătorului.

3. Părțile contractante vor cere producătorilor și comercianților să țină un registru al tuturor armelor de foc supuse autorizației sau declarației; registrul va permite identificarea rapidă a tipului și originii armelor de foc și a persoanelor care le-au achiziționat.

4. Cu privire la armele de foc supuse autorizației conform art. 79 și 80, părțile contractante se angajează să adopte măsuri pentru a se asigura că numărul de serie și marca producătorului de pe arma de foc sunt trecute în autorizația eliberată deținătorului armei.

Articolul 86

1. Părțile contractante se angajează să adopte măsuri prin care să se interzică posesorilor legitimi de arme de foc supuse autorizației sau declarației să dea astfel de arme persoanelor care nu dețin o autorizație pentru achiziționarea lor ori un certificat – declarație.

2. Părțile contractante pot autoriza înstrăinarea temporară a unor astfel de arme de foc în conformitate cu procedurile pe care le stabilesc.

Articolul 87

1. Părțile contractante vor include în legislația națională dispoziții care permit retragerea autorizației de la persoanele care nu mai îndeplinesc condițiile pentru eliberarea autorizațiilor conform art. 83.

2. Părțile contractante se angajează să adopte măsuri corespunzătoare, inclusiv confiscarea armelor de foc și retragerea autorizațiilor, și să stabilească sancțiuni adecvate în cazul încălcării legilor și reglementărilor privind armele de foc. Aceste sancțiuni pot include confiscarea armelor de foc.

Articolul 88

1. O persoană care deține o autorizație pentru achiziționarea unei arme de foc nu are nevoie de autorizație pentru achiziționarea de muniție pentru arma de foc respectivă.

2. Achiziționarea de muniție de către persoane care nu dețin o autorizație de achiziționare de arme este supusă regimului aplicabil armei pentru care se cumpără muniția. Autorizația poate fi eliberată pentru o singură categorie sau pentru toate categoriile de muniții.

Articolul 89

Listele cu armele de foc care sunt interzise, supuse autorizației sau supuse declarației, pot fi modificate sau completate de Comitetul executiv, luându-se în considerare evoluțiile tehnice și economice și securitatea națională.

Articolul 90

Părțile contractante pot adopta legi și dispoziții mai stricte privind achiziționarea și deținerea de arme de foc și muniție.

Articolul 91

1. Părțile contractante convin, în temeiul Convenției Europene privind controlul achiziționării și deținerii de arme de foc de persoane individuale din 28 iunie 1978, să instituie în temeiul legislației naționale schimbul de informații privind achiziționarea de arme de foc de către persoane – indiferent dacă sunt persoane private sau comercianți de arme de foc – care au domiciliul în mod obișnuit sau care s-au stabilit pe teritoriul unei alte părți contractante. Un comerciant de arme de foc înseamnă orice persoană al cărui comerț sau afacere constă, integral sau parțial, în vânzarea cu amănuntul a armelor de foc.

2. Schimbul de informații vizează:

a) două părți contractante care au ratificat Convenția menționată la alin. 1: armele de foc enumerate la apendicele 1 lit. A alin. 1 lit. a-h din convenția menționată;

b) două părți contractante dintre care cel puțin una nu a ratificat convenția menționată la alin. 1: armele de foc care sunt supuse autorizației sau declarației pe teritoriul fiecăreia din părțile contractante.

3. Informațiile privind achiziționarea de arme de foc se comunică fără întârziere și includ următoarele:

a) data achiziționării armei de foc și identitatea persoanei care a achiziționat-o, de exemplu:

- în cazul unei persoane fizice: numele, prenumele, data și locul nașterii, adresa și numărul pașaportului sau al cărții de identitate, data eliberării și date privind autoritatea emitentă, dacă este comerciant de arme de foc sau nu,

- în cazul unei persoane juridice: numele sau denumirea și sediul social al firmei, precum și numele, prenumele, data și locul nașterii, adresa și numărul pașaportului sau al cărții de identitate a persoanei autorizate să reprezinte persoana juridică;

b) modelul, numărul de fabricație, calibrul și alte caracteristici ale armei de foc respective și numărul său de serie.

4. Fiecare parte contractantă va desemna autoritatea națională competentă să trimită și să primească informațiile menționate la alin. 2 și 3 și va informa imediat celelalte părți contractante cu privire la orice modificare referitoare la autoritatea desemnată.

5. Autoritatea desemnată de fiecare parte contractantă poate înainta informațiile pe care le-a primit autorităților de poliție locale competente și autorităților responsabile cu supravegherea frontierei, în scopul prevenirii sau urmăririi penale a infracțiunilor și a încălcării reglementărilor legale.

TITLUL IV

SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN¹¹

CAPITOLUL 1

CREAREA SISTEMULUI DE INFORMAȚII SCHENGEN

Articolul 92

1. Părțile contractante vor crea și vor menține un sistem de informații comun, denumit în continuare „Sistemul de Informații Schengen”, constând dintr-o secțiune națională în fiecare din părțile contractante și o funcție de suport tehnic. Sistemul de Informații Schengen va permite autorităților desemnate de părțile contractante să aibă acces, printr-o procedură de căutare automată, la alertele făcute în legătură cu persoane și mărfuri, în scopul controalelor la frontieră și al altor controale de poliție și vamale efectuate în țară în conformitate cu legislația națională și, în cazul categoriei specifice de alerte menționate la art. 96, pentru emiterea de vize, permise de ședere și aplicarea legislației privind regimul străinilor în contextul aplicării dispozițiilor prezentei convenții referitoare la circulația persoanelor.

2. Fiecare parte contractantă va crea și menține, pe contul și riscul propriu, secțiunea națională din Sistemul de Informații Schengen, fișierul său de date fiind identic din punct de vedere material cu fișierele de date ale secțiunilor naționale ale fiecăreia din celelalte părți contractante prin intermediul funcției de suport tehnic. Pentru a asigura transmiterea rapidă și eficientă a datelor, după cum se prevede la alin. 3, fiecare parte contractantă va respecta, la crearea secțiunii sale naționale, protocoalele și procedurile pe care părțile contractante le-au stabilit împreună pentru funcția de suport tehnic. Fiecare fișier de date al secțiunii naționale va fi accesibil pentru efectuarea de căutări automate pe teritoriul respectivei părți contractante. Operațiunea de căutare în fișierele de date ale secțiunilor naționale ale celorlalte părți contractante nu va fi posibilă.

3. Părțile contractante vor crea și întreține, pe bază de cheltuieli comune și asumându-și răspunderea în comun, funcția de suport tehnic a Sistemului de Informații Schengen. Republica Franceză va purta răspunderea pentru funcția de suport tehnic, care va fi localizată la Strasbourg. Funcția de suport tehnic va cuprinde un fișier de date care va asigura, prin transmitere on-line, ca fișierele de date ale secțiunilor naționale să conțină informații identice. Fișierele de date ale funcției de suport tehnic vor conține alerte pentru persoane și bunuri în măsura în care acestea privesc toate părțile contractante. Fișierul de date al funcției de suport tehnic nu va conține alte date decât cele prevăzute în acest alineat și la art. 113 alin. 2.

4¹². Statele membre, în concordanță cu legislația națională, vor face schimb de informații, prin autoritățile desemnate în acest scop (Sirene), cu privire la toate informațiile necesare în legătură cu introducerea de alerte, în vederea luării acțiunii corespunzătoare în cazul persoanelor și bunurilor, în legătură cu care s-au introdus date în Sistemul de Informații Schengen, care sunt descoperite în urma unor căutări în acest sistem. Aceste informații se vor utiliza doar în scopul pentru care au fost transmise.

---

¹¹ Sistemul de Informații Schengen înființat în baza Titlului IV va fi înlocuit de un Sistem de Informații Schengen II (SIS II), conform prevederilor Deciziei Consiliului JAI nr. 886/2001 din 6 decembrie 2001 privind dezvoltarea a doua generații a Sistemului de Informații Schengen (SIS II)

¹² Art. 92 alin. 4 a fost introdus conform prevederilor art. 1 alin. 1 din Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului și cu prevederile art. 1 alin. 1 din Regulamentul Consiliului CE nr. 871/2004 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului.

CAPITOLUL 2

FUNCȚIONAREA ȘI UTILIZAREA SISTEMULUI DE INFORMAȚII SCHENGEN

Articolul 93

Scopul Sistemului de Informații Schengen va fi, în conformitate cu această Convenție, de a menține ordinea și siguranța publică, inclusiv securitatea națională, pe teritoriile părților contractante și de a aplica dispozițiile acestei convenții referitoare la circulația persoanelor pe aceste teritorii, folosind informațiile comunicate prin intermediul acestui sistem.

Articolul 94

1. Sistemul de Informații Schengen va conține numai acele categorii de date care sunt furnizate de fiecare parte contractantă în parte, după cum este necesar pentru scopurile specificate la art. 95-100. Partea contractantă care emite o alertă va stabili dacă respectivul caz este destul de important pentru a se justifica introducerea sa în Sistemul de Informații Schengen.

2. Categoriile de date sunt următoarele:

a) persoanele în legătură cu care s-a făcut o alertare;

b)¹³ bunurile menționate la art. 99 și 100.

3¹⁴. În ce privește persoanele, informațiile se vor limita la următoarele:

a)¹⁵ numele și prenumele, orice alte nume de împrumut, eventual înregistrate separat;

b) semne fizice particulare, obiective și care nu se schimbă;

c) (...);

d) locul și data nașterii;

e) sexul;

f) cetățenia;

g) dacă persoanele respective sunt înarmate, violente sau evadate;

h) motivul pentru care s-a făcut alertarea;

i) acțiunea care trebuie adoptate;

---

¹³ Art. 94 alin. 2 lit. b a fost modificat în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 2 din Decizia Consiliului JAI nr.211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

¹⁴ Art. 94 alin. 3 a fost modificat în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 3 din Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

¹⁵ Art. 94 alin. 3 lit. a-i au fost înlocuite în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 2 din Regulamentul Consiliului CE nr.871/2004 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

j) în cazul alertelor prevăzute la art. 95: tipul de infracțiune(i).

Alte informații, în special datele enumerate la prima teză a art. 6 din Convenția Consiliului Europei pentru protecția persoanelor în legătură cu prelucrarea automată a datelor cu caracter personal, din 28 ianuarie 1981, nu sunt autorizate.

4. Dacă o parte contractantă consideră că o alertă în conformitate cu art. 95, 97 sau 99 este incompatibilă cu legislația sa națională, cu obligațiile sale internaționale sau cu interesele sale naționale vitale, ea poate ulterior adăuga la alerta conținută în fișierul de date din secțiunea națională din Sistemul de Informații Schengen un indicator semnificând faptul că măsurile care urmează să fie adoptate ca urmare a alertei respective nu se iau și pe teritoriul său. În acest sens, se vor iniția consultări cu celelalte părți contractante. Dacă partea contractantă care face alertarea nu retrage alerta, aceasta va continua să fie aplicată în totalitate în cazul celorlalte părți contractante.

Articolul 95

1. Datele privind persoanele căutate pentru a fi arestate în vederea extrădării vor fi introduse la cererea autorității judiciare a părții contractante solicitante.

2. Înainte de a emite o alertă, partea contractantă va verifica dacă arestarea este autorizată conform legislației naționale a părților contractante solicitate. Dacă partea contractantă care emite alerta are îndoieli, ea trebuie să consulte celelalte părți contractante vizate.

Partea contractantă care emite alerta va transmite părților contractante solicitate în modul cel mai rapid posibil atât alerta, cât și următoarele informații esențiale legate de caz:

- a) autoritatea care a formulat cererea de arest;
- b) dacă există un mandat de arestare sau un alt document cu același efect juridic sau o hotărâre executorie;
- c) natura și încadrarea juridică a infracțiunii;
- d) o descriere a împrejurărilor în care s-a comis infracțiunea, inclusiv data, locul și gradul de participare la comiterea infracțiunii a persoanei pentru care s-a emis alerta;
- e) în măsura în care este posibil, consecințele infracțiunii.

3. O parte contractantă solicitată poate adăuga la alerta din fișierul de date al secțiunii sale naționale din cadrul Sistemului de Informații Schengen un indicator care să împiedice arestarea ca urmare a alertei până la ștergerea indicatorului. Indicatorul trebuie șters cel târziu la 24 de ore după ce s-a introdus alerta, dacă partea contractantă nu refuză să procedeze la arestarea solicitată pe temeiuri legale sau din rațiuni speciale impuse de împrejurări. În cazuri absolut excepționale, când acest lucru este justificat de natura complexă a faptelor care au determinat alerta, termenul de mai sus poate fi prelungit la o săptămână. Fără a afecta un indiciu sau o decizie de refuz al arestării, celelalte părți contractante pot efectua arestarea solicitată în alertă.

4. Dacă, din rațiuni de mare urgență, o parte contractantă solicită o căutare imediată, partea contractantă solicitată va analiza dacă poate să-și retragă indicatorul. Partea contractantă solicitată va lua măsurile necesare pentru a asigura că acțiunea care trebuie luată poate fi executată imediat, în cazul validării alertei.

5. Dacă arestarea nu se poate face deoarece investigația nu a fost finalizată sau din cauza refuzului unei părți contractante solicitate, aceasta din urmă trebuie să considere alerta ca fiind o alertă în vederea comunicării locului de reședință al persoanei vizate.

6. Părțile contractante solicitate vor executa acțiunea solicitată în alertă în conformitate cu convențiile în vigoare privind extrădarea și cu legislația națională. Ele nu sunt obligate să execute acțiunea solicitată dacă este vorba de unul din cetățenii lor, fără a aduce atingere posibilității de a face arestarea în conformitate cu legislația națională.

Articolul 96

1. Datele cu privire la străinii în legătură cu care s-a emis o alertă în nepermitterii intrării se vor introduce în temeiul unei alerte naționale rezultând dintr-o hotărâre luată de autoritățile administrative sau instanțele judecătorești competente, în conformitate cu normele de procedură prevăzute în legislația națională.

2. Hotărârile pot să aibă la bază o amenințare la adresa ordinii sau securității publice sau siguranței naționale pe care o poate reprezenta prezența unui străin pe teritoriul național.

Această situație poate apărea în special în cazul:

a) unui străin care a fost condamnat pentru o infracțiune care atrage o pedeapsă privativă de libertate de cel puțin un an;

b) unui străin în privința căruia există motive serioase să se creadă că a comis infracțiuni grave, inclusiv cele precizate la art. 71, sau în privința căruia există probe clare că intenționează să comită astfel de infracțiuni pe teritoriul unei părți contractante.

3. Hotărârile se pot baza și pe faptul că străinul a fost supus unor măsuri vizând deportarea, refuzul de intrare sau îndepărtare care nu au fost anulate sau suspendate, inclusiv sau însoțite de interzicerea intrării sau, după cum este cazul, interzicerea dreptului de ședere, ca urmare a nerespectării reglementărilor naționale cu privire la intrarea sau șederea străinilor.

Articolul 97

Se vor introduce date cu privire la persoane dispărute sau persoane care, pentru a fi protejate sau pentru a preveni amenințările, au nevoie să fie puse temporar sub protecția poliției la cererea autorității competente sau a autorității judiciare competente a părții care emite alerta, astfel încât autoritățile polițienești să poată informa partea care face alertarea în legătură cu locul unde se află acestea sau să poată duce persoanele respective într-un loc sigur pentru a le împiedica să-și continue călătoria, dacă acest lucru este permis de legislația națională. Această dispoziție se aplică în special minorilor și persoanelor care trebuie internate în temeiul unei hotărâri emise de o autoritate competentă. Comunicarea datelor cu privire la o persoană dispărută majoră se va face cu consimțământul persoanei.

Articolul 98

1. Se vor introduce date cu privire la martori, persoane care au primit citații de înfățișare în fața autorităților judecătorești în cadrul unei acțiuni penale pentru a răspunde în legătură cu fapte pentru care sunt acuzate sau persoane împotriva cărora urmează să se pronunțe o sentință penală sau să se emită o citație de a se prezenta pentru a executa o pedeapsă privativă de libertate, la cererea autorităților judiciare competente, pentru a se comunica locul unde își au reședința sau domiciliul.

2. Informațiile cerute se vor comunica părții solicitate în conformitate cu legislația națională și convențiile în vigoare privind asistența reciprocă în materie penală.

Articolul 99

1¹⁶. Datele cu privire la persoane sau vehicule, vase, aeronave și containere se vor introduce în conformitate cu legislația națională a părții contractante care emite alerta, în scopul de supraveghere discretă sau de controale specifice, conform alin. 5.

2. O astfel de alertă se poate emite în scopul urmăririi penale a infracțiunilor și pentru prevenirea amenințărilor la adresa securității publice:

a) când există dovezi clare că persoana vizată intenționează să comită sau comite numeroase infracțiuni extrem de grave; sau

b) când evaluarea generală a persoanei vizate, în special în temeiul infracțiunilor comise în trecut, generează suspiciunea că acea persoană va comite și în viitor infracțiuni extrem de serioase.

3¹⁷. Statul membru care emite alerta în conformitate cu acest alineat va fi obligat să informeze în consecință celelalte state membre.

4. În scopul unei supravegheri discrete, următoarele informații pot fi în totalitate sau parțial culese și comunicate autorității care emite alerta, cu ocazia controalelor la frontieră sau a altor controale polițienești și vamale desfășurate în interiorul țării:

a) faptul că persoana sau vehiculul în legătură cu care s-a emis o alertă a fost găsit;

b) locul, data sau motivul verificării;

c) ruta și destinația călătoriei;

d) persoanele însoțitoare ale persoanei vizate sau ocupanții vehiculului;

e) vehiculul utilizat;

f) bunurile transportate;

g) împrejurările în care persoana sau vehiculul a fost găsit.

În timpul culegerii acestor informații, se vor lua măsuri pentru a nu se periclita caracterul discret al supravegherii.

5¹⁸. În timpul controalelor specifice menționate la alin. 1, persoanele, vehiculele, vasele, aeronavele, containerele și bunurile transportate pot fi cercetate în concordanță cu legislația națională în scopurile menționate la alin. 2 și 3.

---

¹⁶ Art. 99 alin. 1 a fost modificat în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 4 din Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

¹⁷ Art. 99 alin. 3 a fost modificat în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 5 din Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

6. Partea contractantă solicitată poate adăuga la alerta din fișierul de date din secțiunea sa națională din cadrul Sistemului de Informații Schengen un indicator care interzice, până la ștergerea acestuia, executarea acțiunii impuse de alertă în scopul de supraveghere discretă sau controale specifice. Indicatorul trebuie șters cel mai târziu în decurs de 24 de ore de la emiterea alertei, dacă partea contractantă nu refuză să dea curs solicitării pe temeiuri legale sau din rațiuni speciale impuse de împrejurări. Fără a prejudicia un astfel de indicator sau un refuz, celelalte părți contractante pot executa acțiunea cerută în cadrul alertei.

Articolul 100

1. Se vor introduce în Sistemul de Informații Schengen date cu privire la bunuri căutate pentru a fi confiscate sau folosite ca probe în acțiuni penale.

2. Dacă o operațiune de căutare indică existența unei alerte pentru un bun care a fost găsit, autoritatea care a coroborat cele două informații va contacta autoritatea care a făcut alerta pentru a se conveni asupra măsurilor care urmează să fie adoptate. În acest scop, se pot comunica și date cu caracter personal, în conformitate cu prezenta convenție. Măsurile care urmează să fie adoptate de partea contractantă care a găsit bunul trebuie să fie în concordanță cu legislația sa națională.

3¹⁹. Se vor introduce următoarele categorii de bunuri:

a) autovehicule cu o capacitate cilindrică care depășește 50 centimetri cubi, vase și aeronave care au fost furate, însușite ilegal sau pierdute;

b) remorci care neîncărcate cântăresc maxim 750 kg, rulote, echipament industrial, motoare exterioare și containere, care au fost furate, însușite ilegal sau pierdute;

c) arme de foc care au fost furate, însușite ilegal sau pierdute;

d) documentele oficiale în alb care au fost furate, însușite ilegal sau pierdute;

e) documentele de identitate eliberate, precum pașapoarte, cărți de identitate, permise de conducere, permise de ședere și documente de călătorie, care au fost furate, însușite ilegal, pierdute sau invalidate;

f) certificat de înmatriculare și plăcuțe de înmatriculare, care au fost furate, însușite ilegal, pierdute sau invalidate;

g) bancnote (note înregistrate);

h) garanții și mijloace de plată, precum cecuri, carduri de credit, capitaluri și acțiuni, care au fost furate, însușite ilegal sau pierdute.

---

¹⁸ Art. 99 alin. 5 a fost modificat în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 6 din Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

¹⁹ Art. 100 alin. 3 a fost modificat conform prevederilor art. 1 alin. 7 din Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

Articolul 101

1²⁰. Accesul la datele introduse în Sistemul de Informații Schengen și dreptul de a căuta astfel de date în mod direct vor fi rezervate exclusiv autorităților responsabile cu:

(a) controlul la frontieră;

(b) alte controale de poliție și vamale efectuate în interiorul țării și coordonarea acestor controale.

Cu toate acestea, accesul la datele introduce în SIS și dreptul de a căuta aceste date în mod direct pot fi exercitate și de autoritățile judiciare naționale, *inter alia*, responsabile pentru începerea urmăririi penale într-o acțiune penală și pentru activitățile premergătoare începerii urmăririi penale, pe timpul executării atribuțiilor de serviciu, astfel cum este prevăzut în legislația națională.

2²¹. În plus, accesul la date introduse în conformitate cu art. 96 și datele referitoare la documentele privind persoanele introduse în concordanță cu art. 100 alin. 3 lit. d și e și dreptul de a căuta astfel de date în mod direct pot fi exercitate de autoritățile responsabile cu emiterea vizelor, autoritățile centrale responsabile cu examinarea cererilor de viză și autoritățile responsabile cu eliberarea permiselor de ședere și cu aplicarea legislației privind regimul străinilor în contextul aplicării dispozițiilor prezentei convenții legate de circulația persoanelor. Accesul la date de către aceste autorități va fi reglementat de legislația națională a fiecărei părți contractante.

3. Utilizatorii pot căuta numai datele de care au nevoie pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

4. Fiecare parte contractantă va înainta Comitetului Executiv o listă a autorităților competente care sunt autorizate să caute direct datele conținute în Sistemul de Informații Schengen.

Articolul 101 A²²

1. În cadrul mandatului său și pe cheltuiala sa, Biroul European de Poliție (Europol) va avea acces și dreptul de a căuta direct datele introduse în Sistemul de Informații Schengen în conformitate cu art. 95, 99 și 100.

2. Europol poate căuta doar date care sunt necesare desfășurării atribuțiilor sale specifice.

3. Dacă printr-o căutare a Europol se descoperă existența unei alerte în Sistemul de Informații Schengen, Europol va informa, prin canalele menționate în Convenția Europol, statul membru care a emis alerta în cauză.

4. Utilizarea informațiilor obținute dintr-o căutare în Sistemul de Informații Schengen va trebui să primească consimțământul statului membru implicat. Dacă statul membru permite utilizarea acestor informații, transmiterea acestora se va realiza conform prevederilor Convenției Europol. Europol poate comunica aceste informații statelor terțe cu consimțământul statului membru implicat.

---

²⁰ Art. 101 alin.1 par. 2 a fost introdus în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 3 din Regulamentul Consiliului CE nr.871/2004 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului și cu prevederile art. 1 alin. 8 din Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

²¹ Art. 101 alin. 2 a fost modificat în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 4 din Regulamentul Consiliului CE nr.871/2004 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

²² Art. 101 A și 101 B au fost introdus în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 9 Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

5. Europol poate solicita informații suplimentare de la statul membru implicat, în concordanță cu prevederile Convenției Europol.

6. Europol :

- a) va înregistra fiecare căutare făcută de el, în concordanță cu prevederile art. 103;
- b) fără a aduce atingere prevederilor din alin. 4 și 5, nu va conecta părți din Sistemul de Informații Schengen, nici nu va transfera datele conținute în acest sistem, la care are acces, către orice sistem computerizat în vederea culegerii de date și procesării în operațiuni de sau la Europol, nici nu va descărca sau copia orice parte din Sistemul de Informații Schengen;
- c) va limita accesul la datele înregistrate în Sistemul de Informații Schengen la un anumit personalul autorizat de Europol;
- d) va adopta și aplica măsurile prevăzute în art. 118;
- e) va permite Comitetului comun de control, înființat în baza art. 24 din Convenția Europol, să verifice activitățile desfășurate de Europol în exercitarea dreptului său de a avea acces și de a căuta datele introduse în Sistemul de Informații Schengen.

Articolul 101 B

1. Membrii naționali ai Eurojust și asistenții lor vor avea drept de acces și de a căuta date introduse în Sistemul de Informații Schengen, în concordanță cu prevederile art. 95 și 98.

2. Membrii naționali ai Eurojust și asistenții lor pot căuta doar datele pe care le solicită pentru desfășurarea atribuțiilor ce le revin.

3. Dacă printr-o căutare de către un membru național Eurojust descoperă existența unei alerte în Sistemul de Informații Schengen, el sau ea va informa statul membru care a introdus acea alertă. Orice informație obținută dintr-o asemenea căutare poate fi comunicată statelor terțe și organismelor terțe cu consimțământul statului membru care a introdus alerta.

4. Nici o prevedere a acestui articol nu va fi interpretată ca aducând atingere prevederilor Deciziei Consiliului de înființare a Eurojust privind protecția datelor personale și responsabilității oricărei procesări neautorizate sau incorecte a acestor date de membrii naționali ai Eurojust sau de asistenților, sau ca aducând atingere puterilor Comitetului comun de control, înființat prin art. 23 din Decizia Consiliului menționată.

5. Fiecare căutare făcută de un membru național al Eurojust sau de un asistent va fi înregistrată în conformitate cu prevederile art. 103 și fiecare utilizare făcută de aceștia a datelor la care au avut acces se va înregistra.

6. Nici o parte din Sistemul de Informații Schengen nu va fi conectată, nici datele conținute în acestea, la care membrii naționali sau asistenții lor au avut acces, nu vor fi transferate la nici un sistem computerizat de culegere a datelor și procesare în operațiune de sau la Eurojust, nici vreo parte din Sistemul de Informații Schengen nu a fi descărcată.

7. Accesul la datele introduse în Sistemul de Informații Schengen va fi limitat la membrii naționali și asistenții lor și nu va fi extins la personalul Eurojust.

8. Măsurile prevăzute în art. 118 se vor adopta și aplica.

CAPITOLUL 3

PROTECȚIA DATELOR CU CARACTER PERSONAL ȘI SECURITATEA DATELOR ÎN SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN

Articolul 102

1. Părțile contractante pot utiliza datele menționate la art. 95-100 numai în scopurile indicate pentru fiecare categorie de alerte prevăzute în aceste articole.

2. Datele pot fi copiate numai în scopuri tehnice, cu condiția ca această copiere să fie necesară pentru ca autoritățile menționate la art. 101 să poată efectua o căutare directă. Alertele făcute de alte părți contractante nu pot fi copiate din secțiunea națională a Sistemului de Informații Schengen în alte fișiere de date naționale.

3. Cu privire la alertele specificate la art. 95-100 ale prezentei convenții, orice derogare de la alin. 1 pentru modificarea categoriei de alertă trebuie să fie justificată de necesitatea de a preveni o amenințare gravă, iminentă la adresa ordinii și securității publice, de serioase temeieri de securitate națională sau în scopul prevenirii unei infracțiuni grave. În acest scop, trebuie obținută o autorizare prealabilă de la partea contractantă care a emis alerta.

4²³. Datele nu pot fi utilizate în scopuri administrative. Prin derogare, datele introduse conform art. 96 și datele privind documentele referitoare la persoane introduse conform art. 100 alin. 3 lit. d și e pot fi utilizate în concordanță cu legislația națională a fiecărui stat membru doar pentru scopurile prevăzute la art. 101 alin. 2.

5. Orice utilizare a datelor care contravine dispozițiilor din alin. 1-4 va fi considerată abuz conform legislației naționale a fiecărei părți contractante.

Articolul 102 A²⁴

În ciuda prevederilor art. 92 alin.1, art. 100 alin. 1, art. 101 alin. 1 și 2, art. 102 alin. 1, 4 și 5, serviciile din statele membre responsabile pentru emiterea certificatelor de înmatriculare a vehiculelor, astfel cum este prevăzut în Directiva Consiliului CE nr. 37/1999 din 29 aprilie 1999 privind documentele de înregistrare pentru vehicule (*), vor avea drept de acces la următoarele date introduse în Sistemul de Informații Schengen, doar în scop de a căuta dacă vehiculele prezentate lor pentru înregistrare au fost furate, însușite ilegal sau pierdute:

a) date privind vehicule cu motor cu o capacitate cilindrică care depășește 50 cm³, care au fost furate, însușite ilegal sau pierdute;

b) date privind remorci și rulote care, neîncărcate, au o greutate ce depășește 750 kg, care au fost pierdute, însușite ilegal sau pierdute;

---

²³ Art. 102 alin. 4 a fost modificat conform prevederilor art. 1 alin. 5 din Regulamentul Consiliului CE nr.871/2004 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

²⁴ Art. 102 A a fost introdus prin Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului CE nr. 1160/2005 din 6 iulie 2005 de modificare a Convenției de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 de eliminare treptată a controalelor la frontieră, privind accesul la Sistemul de Informații Schengen a serviciilor din statele membre responsabile pentru emiterea certificatelor de înregistrare a vehiculelor

c) date privind certificatele de înmatriculare și plăcuțe de înmatriculare ale vehiculelor, care au fost furate, însușite ilegal, pierdute sau invalidate.

Referitor la alin. 2, accesul acestor servicii la datele menționate va fi reglementat prin legislația din fiecare stat membru.

2. Serviciile menționate la alin. 1 care sunt servicii guvernamentale vor fi împuternicite să caute direct datele introduse în Sistemul de Informații Schengen, menționate în acel alineat.

Serviciile menționate la alin. 1 care nu sunt servicii guvernamentale vor avea acces la datele introduse în Sistemul de Informații Schengen menționate în acel alineat, doar prin intermediul unei autorități din cele menționate la art. 101 alin. 1. Acea autoritate va fi împuternicită să caute direct date și să le transmită acestor servicii. Statele membre implicate se vor asigura că acele servicii și angajații lor sunt obligați să respecte orice îngrădiri privind utilizarea permisibilă a datelor transmise lor prin intermediul autorității menționate.

3. Prevederile art. 100 alin. 2 nu se va aplica unei căutări făcute în concordanță cu prevederile acestui articol. Comunicarea, astfel cum este prevăzut în alin.1, a informațiilor descoperite printr-o căutare în Sistemul de Informații Schengen, care ridică suspiciunea de infracțiune, de către servicii către autorități polițienești sau judiciare va fi reglementată de legislația națională.

4. În fiecare an, după ce se obține opinia autorității comune de control înființată în conformitate cu art. 115 privind regulile de protecție a datelor, Consiliul va înainta Parlamentului European un raport privind aplicarea acestui articol. Acel raport va include informații și statistici privind utilizarea făcută în concordanță cu prevederile acestui articol și rezultatele obținute în urma aplicării lor și va prezenta stadiul în care regulile de protecție a datelor au fost aplicate.

Articolul 103²⁵

Fiecare stat membru se va asigura că fiecare transmitere a datelor cu caracter personal este înregistrată în secțiunea națională a Sistemului de Informații Schengen de autoritatea de management a fișierului de date în scopul verificării dacă acea căutare este admisibilă sau nu. Înregistrarea poate fi utilizată doar în acest scop și va fi ștersă cel mai devreme după un an și cel mai târziu după 3 ani.

Articolul 104

1. Legislația națională a părții contractante care emite alerta se aplică alertelor, dacă nu sunt prevăzute condiții mai restrictive în prezenta convenție.

2. În măsura în care prezenta convenție nu conține dispoziții specifice, se va aplica legislația fiecărei părți contractante cu privire la datele introduse în secțiunea sa națională din Sistemul de Informații Schengen.

3. În măsura în care prezenta convenție nu conține dispoziții specifice privind executarea acțiunii solicitate în alertă, se va aplica legislația națională a părții contractante solicitate care a executat acțiunea. În măsura în care prezenta convenție conține dispoziții specifice privind executarea acțiunii solicitate în alertă, răspunderea pentru acea acțiune va fi reglementată de legislația națională

---

²⁵ Art. 103 a fost modificat în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 6 din Regulamentul Consiliului CE nr. 871/2004 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului și cu prevederile art. 1 alin. 10 din Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

a părții contractante solicitate. Dacă acțiunea solicitată nu pot fi executată, partea contractantă solicitată va informa imediat partea contractantă care a emis alerta.

Articolul 105

Partea contractantă care a emis alerta va fi responsabilă pentru introducerea în Sistemul de Informații Schengen a unor date corecte, actualizate și legale.

Articolul 106

1. Numai partea contractantă care a emis alerta este autorizată să modifice, să suplimenteze, să corecteze sau să șteargă datele pe care le-a introdus.

2. Dacă una dintre părțile contractante care nu a emis alerta deține dovezi sugerând că una din date este incorectă sau a fost stocată ilegal, ea va înștiința partea contractantă care a emis alerta despre acest lucru de îndată ce este posibil; aceasta din urmă va fi obligată să verifice comunicarea și, dacă este necesar, să corecteze sau să șteargă respectiva dată imediat.

3. Dacă părțile contractante nu sunt în stare să ajungă la un acord, partea contractantă care nu a emis alerta va înainta cazul autorității comune de control menționate la art. 115 alin. 1 pentru a-și da avizul.

Articolul 107

Dacă o persoană face deja obiectul unei alerte în Sistemul de Informații Schengen, partea contractantă care introduce o nouă alertă va ajunge la un acord cu privire la introducerea alertei cu partea contractantă care a introdus prima alertă. Părțile contractante pot de asemenea să prevadă dispoziții generale în acest sens.

Articolul 108

1. Fiecare parte contractantă va desemna o autoritate care va avea răspunderea centrală pentru secțiunea sa națională din Sistemul de Informații Schengen.

2. Fiecare parte contractantă va emite alertele sale prin intermediul acestei autorități.

3. Autoritatea menționată va purta răspunderea pentru buna funcționare a secțiunii naționale din Sistemul de Informații Schengen și va lua măsurile necesare în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții.

4. Părțile contractante se vor informa reciproc, prin intermediul reprezentantului, asupra autorității menționate la alin. 1.

Articolul 109

1. Dreptul persoanelor de a avea acces la datele introduse în Sistemul de Informații Schengen care le privesc se va exercita în conformitate cu legislația părții contractante față de care ele invocă acest drept. Dacă legislația națională prevede acest lucru, autoritatea națională de control menționată la art. 114 alin. 1 va decide dacă informațiile se pot comunica și în ce modalitate. O parte contractantă care nu a emis alerta poate comunica informații privind astfel de date numai dacă în prealabil a oferit ocazia părții contractante care a emis alerta să-și facă cunoscută poziția.

2. Comunicarea informațiilor persoanei care face obiectul acestor date va fi refuzată, dacă acest lucru este indispensabil pentru efectuarea unei operații legale în legătură cu alerta sau pentru apărarea drepturilor și libertăților unor terțe părți. În orice caz, acest lucru se va refuza pe toată perioada de valabilitate a unei alerte în scopul realizării unei supravegheri discrete.

Articolul 110

Orice persoană poate cere ca datele inexacte referitoare la ea să fie corectate sau datele stocate ilegal referitoare la ea să fie șterse.

Articolul 111

1. Pe teritoriul fiecărei părți contractante, orice persoană poate introduce o acțiune la instanțele judecătorești sau la autoritatea competentă, conform legislației naționale, pentru corectarea, ștergerea sau obținerea de informații sau pentru obținerea de compensații în legătură cu o alertă care o privește.

2. Părțile contractante se angajează reciproc să aplice deciziile definitive pronunțate de instanțele judecătorești sau de autoritățile menționate la alin. 1, fără a aduce atingere dispozițiilor art. 116.

Articolul 112

1. Datele cu caracter personal introduse în Sistemul de Informații Schengen în scopul localizării persoanelor urmărite se păstrează numai atâta timp cât este necesar pentru atingerea scopului pentru care au fost furnizate. Partea contractantă care a emis alerta trebuie să revizuiască necesitatea stocării în continuare a acestor date, dar nu mai târziu de trei ani de la data introducerii lor. Această perioadă este de un an în cazul alertelor menționate la art. 99.

2. Fiecare parte contractantă va stabili, dacă este cazul, perioade de revizuire mai scurte, în conformitate cu legislația sa națională.

3. Funcția de suport tehnic a Sistemului de Informații Schengen va informa automat părțile contractante cu privire la ștergerea programată a datelor din sistem, cu o lună în avans.

4. Partea contractantă care emite alerta poate hotărî, pe timpul perioadei de revizuire, să mențină alerta dacă acest lucru se dovedește necesar pentru scopul în care a fost emisă. Orice prelungire a alertei trebuie comunicată funcției de suport tehnic. Dispozițiile alin. 1 se aplică în cazul unei alerte prelungite.

Articolul 112 A²⁶

1. Datele personale ținute în fișiere de autoritățile menționate la art. 92 alin. 4, ca rezultat al schimburilor de informații în conformitate cu acel alineat, vor fi păstrate doar atâta timp cât va fi necesar pentru atingerea scopului pentru care au fost furnizate. În orice caz, acestea vor fi șterse cel

---

²⁶ Articolul 112 A a fost introdus în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 7 din Regulamentul Consiliului CE nr.871/2004 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului și cu prevederile art. 1 alin. 11 din Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

mai târziu la un an după ce alerta sau alertele privind persoana sau bunul în cauză au fost șterse din Sistemul de Informații Schengen.

2. Alin. 1 nu va aduce atingere dreptului unui stat membru de a păstra în fișierele sale naționale datele privind o anumită alertă pe care acel stat membru a emis-o sau cu privire la o alertă în legătură cu care s-a luat acțiunea în cauză pe teritoriul său. Perioada de timp în care aceste date pot fi ținute în acele fișiere va fi reglementată prin legislația națională.

Articolul 113

1²⁷. Celelalte date, cu excepția celor menționate la art. 112, se vor păstra timp de maxim 10 ani și datele privind bunurile menționate la art. 99 alin. 1 timp de maxim cinci ani.

2. Datele care au fost șterse se păstrează timp de un an în funcția de suport tehnic. În timpul acestei perioade, ele pot fi consultate numai pentru o verificare ulterioară cu privire la acuratețea lor și dacă au fost introduse în mod legal. După aceea ele trebuie distruse.

Articolul 113 A²⁸

1. Datele altele decât datele personale ținute în fișiere de autoritățile menționate în art. 92 alin. 4, ca rezultat al schimbului de informații conform aceluși alineat, se vor păstra doar atâta timp cât este necesar pentru atingerea scopului pentru care au fost furnizate. În orice caz, ele vor fi șterse cel mai târziu la un an după ce alerta sau alertele privind persoana sau bunul în cauză au fost șterse din Sistemul de Informații Schengen.

2. Aplicarea alin. 1 nu va aduce atingere dreptului unui stat membru de a păstra în fișierele naționale date privind o anumită alertă pe care acel stat a emis-o sau în legătură cu o alertă în urmă căreia acțiunea aferentă alertei a fost executată pe teritoriul său. Perioada de timp în care aceste date pot fi ținute în acele fișiere va fi reglementată prin legislația națională.

Articolul 114

1. Fiecare parte contractantă va desemna o autoritate de control care răspunde în conformitate cu legislația națională de efectuarea unei supravegheri independente a fișierului de date din secțiunea națională din Sistemul de Informații Schengen și de verificarea ca prelucrarea și utilizarea datelor introduse în Sistemul de Informații Schengen să nu încalce drepturile persoanei care constituie obiectul acestor date. În acest scop, autoritatea de control va avea acces la fișierul de date din secțiunea națională din Sistemul de Informații Schengen.

2. Orice persoană va avea dreptul să ceară autorităților de control să verifice datele introduse în Sistemul de Informații Schengen cu privire la ea și modul în care au fost folosite aceste date. Acest drept va fi reglementat de legislația națională a părții contractante căreia i se adresează solicitarea.

---

²⁷ Art. 113 alin. 1 a fost modificat în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 12 din Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

²⁸ Art. 113 A a fost introdus în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 8 din Regulamentul Consiliului CE nr. 871/2004 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului și art. 1 alin. 13 din Decizia Consiliului JAI nr. 211/2005 din 24 februarie 2005 privind introducerea de noi funcții Sistemului de Informații Schengen, inclusiv pentru lupta împotriva terorismului

Dacă datele au fost introduse de o altă parte contractantă, verificarea se va efectua în strânsă coordonare cu autoritatea de control a acelei părți contractante.

Articolul 115

1. O autoritate comună de control va fi înființată și va fi responsabilă cu supravegherea funcției de suport tehnic a Sistemului de Informații Schengen. Această autoritate va fi formată din câte doi reprezentanți ai fiecărei autorități naționale de control. Fiecare parte contractantă va dispune de un vot. Supravegherea se va face în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții, ale Convenției Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 privind protecția persoanelor în legătură cu prelucrarea automată a datelor cu caracter personal, ținând seama de Recomandarea nr. R (87) 15 din 17 septembrie 1987 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei care reglementează utilizarea datelor cu caracter personal în activitatea poliției și în conformitate cu legislația națională a părții contractante care răspunde de funcția de suport tehnic.

2. În ceea ce privește funcția de suport tehnic a Sistemului de Informații Schengen, autoritatea comună de control va avea sarcina de a verifica dacă dispozițiile prezentei convenții sunt aplicate în mod corespunzător. În acest scop, ea va avea acces la funcția de suport tehnic.

3. Autoritatea comună de control va răspunde de asemenea de examinarea oricăror dificultăți de aplicare sau interpretare care pot apărea în timpul funcționării Sistemului de Informații Schengen, de studierea oricăror probleme care se pot ivi în timpul exercitării supravegherii independente de către autoritățile naționale de control ale părților contractante ori în timpul exercitării dreptului de acces la sistem, ca și de elaborarea de propuneri armonizate pentru identificarea de soluții comune la problemele existente.

4. Rapoartele întocmite de autoritatea comună de control vor fi înaintate organismelor cărora autoritățile naționale de control le prezintă rapoartele lor.

Articolul 116

1. Fiecare parte contractantă poartă răspunderea, în conformitate cu legislația sa națională, pentru orice prejudiciu cauzat unei persoane ca urmare a folosirii fișierului național de date din Sistemul de Informații Schengen. Acest lucru este valabil și pentru prejudiciul cauzat de partea contractantă care a emis alerta, dacă aceasta a introdus efectiv date incorecte sau a stocat date în mod ilegal.

2. Dacă partea contractantă împotriva căreia se intentează acțiuni procedurale nu este partea contractantă care emite alerta, aceasta din urmă trebuie să ramburseze, la cerere, sumele plătite drept compensație în cazul în care datele nu au fost utilizate de către partea contractantă solicitată cu încălcarea prezentei convenții.

Articolul 117

1. În ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal comunicate conform acestui titlu, fiecare parte contractantă va adopta, nu mai târziu de data intrării în vigoare a prezentei convenții, dispozițiile naționale necesare pentru a asigura un nivel de protecție a datelor cu caracter personal cel puțin egal cu cel care rezultă din principiile enunțate în Convenția Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea automată a datelor cu caracter personal și în conformitate cu Recomandarea nr. R (87) 15 din 17 septembrie 1987 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei care reglementează utilizarea datelor cu caracter personal în activitatea poliției.

2. Comunicarea datelor cu caracter personal prevăzute în acest titlu nu se poate face înainte ca dispozițiile privind protecția datelor cu caracter personal, după cum se specifică la alin. 1, să intre în vigoare pe teritoriile părților contractante implicate în această comunicare.

Articolul 118

1. Fiecare parte contractantă se angajează, în legătură cu secțiunea sa națională din Sistemul de Informații Schengen, să adopte măsurile necesare pentru:

a) a împiedica accesul persoanelor neautorizate la echipamentele de prelucrare a datelor folosite pentru prelucrarea datelor cu caracter personal (controlul accesului la echipamente);

b) a împiedica citirea, copierea, modificarea sau eliminarea neautorizată a suportului de date (controlul suportului de date);

c) a împiedica introducerea neautorizată de date și inspectarea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal (controlul stocării);

d) a împiedica utilizarea sistemelor de prelucrare automată a datelor de către persoane neautorizate cu ajutorul echipamentelor de comunicare a datelor (controlul utilizatorului);

e) a asigura că persoanele autorizate să utilizeze un sistem de prelucrare automată a datelor au acces numai la datele pentru care au autorizare (controlul accesului la date);

f) a se asigura că este posibil să verifice și să stabilească organismele cărora le pot fi transmise datele cu caracter personal folosind echipamentele de comunicare a datelor (controlul comunicării);

g) a se asigura că este posibil ulterior să se verifice și să se stabilească ce date cu caracter personal au fost introduse în sistemele de prelucrare automată a datelor și când și pentru cine au fost introduse datele (controlul introducerii de date);

h) a împiedica citirea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal în timpul transmiterii de date cu caracter personal sau în timpul transportului de suporturi de date (controlul transportului).

2. Fiecare parte contractantă trebuie să ia măsuri speciale pentru a asigura securitatea datelor când acestea sunt comunicate serviciilor localizate în afara teritoriilor părților contractante. Aceste măsuri trebuie aduse la cunoștința autorității comune de control.

3. Pentru prelucrarea datelor din secțiunea sa națională din Sistemul de Informații Schengen, fiecare parte contractantă poate desemna numai persoane special calificate, ce au fost supuse controlului de securitate.

4. Partea contractantă responsabilă cu funcția de suport tehnic a Sistemului de Informații Schengen va adopta măsurile prevăzute la alin. 1-3 cu privire la această funcție.

CAPITOLUL 4

REPARTIZAREA COSTURILOR SISTEMULUI DE INFORMAȚII SCHENGEN

Articolul 119

1. Costurile de instalare și exploatare a funcției de suport tehnic menționată la art. 92 alin. 3, inclusiv costul liniilor care conectează secțiunile naționale ale Sistemului de Informații Schengen la funcția de suport tehnic, vor fi suportate în comun de părțile contractante. Cota-parte a fiecărei părți contractante va fi determinată în temeiul ratei pentru fiecare parte contractantă aplicată bazei uniforme de evaluare a taxei pe valoarea adăugată în înțelesul art. 2 alin. 1 lit. c din Decizia Consiliului Comunităților Europene din 24 iunie 1988 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților.

2. Costurile instalării și exploatării secțiunii naționale din Sistemul de Informații Schengen vor fi suportate de fiecare parte contractantă în parte.

TITLUL V

TRANSPORTUL ȘI CIRCULAȚIA MĂRFURILOR

Articolul 120

1. Părțile contractante vor veghea în comun ca legile, reglementările sau dispozițiile lor administrative să nu constituie în mod nejustificat un obstacol pentru circulația mărfurilor la frontierele interne.

2. Părțile contractante vor facilita circulația mărfurilor peste frontierele interne prin efectuarea formalităților legate de interdicții și restricții la eliberarea mărfurilor din vamă în vederea consumului intern. Rămâne la latitudinea părții interesate ca vămuirea să se facă fie în interiorul țării, fie la frontierele interne. Părțile contractante se vor strădui să încurajeze vămuirea mărfurilor în interiorul țării.

3. În măsura în care nu este posibil să se realizeze în anumite domenii simplificările prevăzute la alin. 2, total sau parțial, părțile contractante se vor strădui fie să creeze între ele condițiile în acest scop, fie să realizeze acest lucru în cadrul Comunităților Europene.

Acest paragraf se va aplica în special la monitorizarea respectării reglementărilor privind autorizațiile de transport comercial, starea tehnică a mijloacelor de transport, inspecții veterinare și de sănătate animală, controalele veterinare asupra sănătății și igienei, inclusiv inspectarea cărnii, controale fito-sanitare și monitorizarea transportului de bunuri periculoase și deșeuri periculoase.

4. Părțile contractante se vor strădui să armonizeze formalitățile referitoare la circulația mărfurilor peste frontierele externe și să monitorizeze respectarea acestora conform unor principii uniforme. În acest scop, părțile contractante vor coopera strâns în Comitetul executiv, în cadrul Comunităților Europene și al altor forumuri internaționale.

Articolul 121

1. Conform legislației comunitare, părțile contractante vor renunța, în cazul anumitor tipuri de plante și produse vegetale, la controalele fito-sanitare și la prezentarea certificatelor fito-sanitare cerute de legislația comunitară.

Comitetul executiv va adopta lista plantelor și a produselor vegetale la care se va aplica simplificarea specificată la primul paragraf. El poate modifica această listă și va stabili data de intrare în vigoare a acestor modificări. Părțile contractante se informează reciproc cu privire la măsurile luate.

2. În cazul existenței unui pericol de introducere sau răspândire a unor organisme nocive, o parte contractantă poate cere reintroducerea temporară a măsurilor de control prevăzute în legislația comunitară și poate aplica aceste măsuri. Ea va informa imediat în scris celelalte părți contractante cu privire la acest lucru, motivându-și decizia.

3. Certificatele fito-sanitare pot servi în continuare drept certificatul cerut de lege pentru protecția speciilor.

4. La cerere, autoritatea competentă va elibera un certificat fito-sanitar dacă transportul este destinat în totalitate sau parțial re-exportului, dacă sunt îndeplinite cerințele fito-sanitare în privința plantelor sau produselor vegetale respective.

Articolul 122

1. Părțile contractante își vor intensifica cooperarea în scopul asigurării siguranței transportului mărfurilor periculoase și se angajează să-și armonizeze dispozițiile naționale adoptate în conformitate cu convențiile internaționale în vigoare. În plus, în vederea menținerii actualului nivel de securitate, ele se angajează:

a) să-și armonizeze exigențele cu privire la pregătirea profesională a șoferilor;

b) să-și armonizeze procedurile și intensitatea controalelor efectuate în timpul transportului și în cadrul întreprinderilor;

c) să-și armonizeze încadrarea juridică a infracțiunilor și dispozițiile legale privind sancțiunile aplicabile;

d) să asigure un schimb permanent de informații și experiență cu privire la măsurile aplicate și controalele efectuate.

2. Părțile contractante își vor intensifica cooperarea pentru efectuarea controalelor asupra transferurilor de deșeuri periculoase și nepericuloase peste frontierele interne.

În acest scop, ele se vor strădui să adopte o poziție comună privind modificarea directivelor comunitare referitoare la monitorizarea și gestiunea transferurilor de deșeuri periculoase și privind introducerea de acte comunitare privind deșeurile nepericuloase, în scopul constituirii unei infrastructuri adecvate de eliminare a acestora și al introducerii de standarde de eliminare a deșeurilor, armonizate la nivel înalt.

Până la adoptarea de reglementări privind deșeurile nepericuloase, controale transferurilor de astfel de deșeuri se vor face în temeiul unei proceduri speciale prin care transferurile pot fi verificate la punctul de destinație în timpul operațiunilor de vămuire.

Cea de-a doua teză a alin. 1 se va aplica prezentului alineat.

Articolul 123

1. Părțile contractante se angajează să se consulte reciproc în scopul eliminării între ele a obligației curente de prezentare a unei licențe pentru exportul produselor și tehnologiilor industriale strategice și să înlocuiască această licență, dacă este necesar, cu o procedură flexibilă în cazurile în care țările de primă și ultimă destinație sunt părți contractante.

Sub rezerva unor astfel de consultări și pentru a garanta eficacitatea acestor controale care s-ar dovedi necesare, părțile contractante se vor strădui, cooperând strâns prin intermediul unui mecanism de coordonare, să realizeze schimburi de informații relevante, ținând seama de legislația lor națională.

2. În ceea ce privește alte produse decât produsele și tehnologiile industriale strategice menționate la alin. 1, părțile contractante se vor strădui, pe de o parte, ca formalitățile de export să fie efectuate în țară și, pe de altă parte, să armonizeze procedurile de control.

3. Pentru realizarea obiectivelor precizate la alin. 1 și 2, părțile contractante se vor consulta cu ceilalți parteneri interesați.

Articolul 124

Numărul și intensitatea controalelor asupra bunurilor pe care le au asupra lor călătorii care traversează frontierele interne vor fi reduse cât mai mult posibil. Reducerea lor în continuare și eliminarea lor definitivă vor depinde de creșterea treptată a reducerilor de taxe în regim duty free pentru călători și de evoluțiile viitoare privind reglementările aplicabile circulației transfrontaliere a călătorilor.

Articolul 125

1. Părțile contractante vor încheia convenții de detașare a ofițerilor de legătură din administrațiile lor vamale.

2. Detașarea ofițerilor de legătură vor avea ca scop promovarea și accelerarea cooperării dintre părțile contractante, în special în temeiul convențiilor și actelor comunitare de asistență reciprocă existente.

3. Sarcina ofițerilor de legătură va fi de a acorda consultanță și asistență. Ei nu vor fi autorizați să adopte măsuri de administrație vamală din proprie inițiativă. Ei vor furniza informații și își vor îndeplini atribuțiile în conformitate cu instrucțiunile primite de la partea contractantă care i-au detașat.

TITLUL VI

PROTECȚIA DATELOR CU CARACTER PERSONAL

Articolul 126

1. În ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal comunicate în conformitate cu această convenție, fiecare parte contractantă va adopta, nu mai târziu de data intrării în vigoare a prezentei convenții, dispozițiile naționale necesare pentru a se realiza un nivel de protecție a datelor cu caracter personal cel puțin egal cu cel care rezultă din Convenția Consiliului European pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal din 28 ianuarie 1981.

2. Comunicarea datelor cu caracter personal prevăzute în convenție nu poate avea loc înainte ca dispozițiile privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute la alin. 1 să intre în vigoare pe teritoriile părților contractante implicate în această comunicare.

3. În plus, în ceea ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal comunicate în procesul de aplicare a prezentei convenții, se aplică următoarele dispoziții:

a) aceste date pot fi folosite de partea contractantă care le primește numai în scopurile stabilite de prezenta convenție pentru comunicarea acestor date; aceste date pot fi utilizate în alte scopuri numai cu autorizarea prealabilă a părții contractante care comunică datele și în conformitate cu legislația părții contractante destinatară; această autorizare se poate acorda în măsura în care acest lucru este permis de legislația națională a părții contractante care comunică datele;

b) aceste date pot fi folosite numai de autoritățile judiciare și de departamentele și autoritățile care îndeplinesc sarcini sau atribuții în legătură cu scopurile prevăzute la alin. a;

c) partea contractantă care comunică aceste date va fi obligată să asigure corectitudinea acestora; dacă se constată, din proprie inițiativă sau la cererea persoanei care face obiectul acestor date, că datele furnizate sunt incorecte sau nu ar fi trebuit să fie comunicate, partea sau părțile contractante destinatară trebuie să fie informate imediat despre acest lucru; această din urmă parte sau părți au obligația de a corecta sau distruge datele sau de a semnală că datele sunt incorecte sau au fost comunicate ilegal;

d) o parte contractantă nu poate invoca faptul că o altă parte contractantă a comunicat date incorecte pentru a evita răspunderea care-i revine conform legislației naționale cu privire la o parte prejudiciată; dacă se acordă daune care trebuie suportate de partea contractantă destinatară din cauza folosirii de către aceasta a datelor incorecte comunicate ei, partea contractantă care a comunicat datele îi va rambursa în totalitate sumele plătite cu titlu de daune;

e) transmiterea și primirea datelor cu caracter personal trebuie să fie înregistrate atât în fișierul de date sursă, cât și în fișierul de date în care sunt introduse;

f) la cererea uneia din părțile contractante, autoritatea comună de control prevăzută la art. 115 poate emite un aviz cu privire la dificultățile de aplicare și interpretare a prezentului articol.

4. Prezentul articol nu se va aplica comunicării datelor prevăzute în capitolul 7 din titlul II și titlul IV. Alin. 3 nu se va aplica pentru comunicarea datelor prevăzute în capitolele 2-5 din titlul III.

Articolul 127

1. La comunicarea datelor cu caracter personal unei alte părți contractante conform dispozițiilor prezentei convenții, art. 126 se va aplica comunicării datelor dintr-un fișier de date neautomatizat și includerii lor într-un alt fișier de date neautomatizat.

2. Când, în alte cazuri decât cele reglementate de art. 126 alin. 1 sau de alin. 1 al prezentului articol, se comunică date cu caracter personal unei alte părți contractante conform prezentei convenții, se va aplica art. 126 alin. 3, cu excepția lit. e. Se vor aplica de asemenea următoarele dispoziții:

a) transmiterea și primirea datelor cu caracter personal se înregistrează în scris; această obligație nu se aplică când o astfel de înregistrare nu este necesară, având în vedere utilizarea dată datelor, în special dacă nu sunt folosite sau sunt folosite foarte puțin;

b) la utilizarea datelor comunicate, partea contractantă destinatară va asigura un nivel de protecție cel puțin egal cu cel prevăzut de legislația sa națională pentru utilizarea de date similare;

c) hotărârea cu privire la accesul la date și condițiile în care persoana care face obiectul datelor primește, la cererea sa, informații referitoare la datele comunicate în legătură cu persoana sa va fi reglementată de legislația națională a părții contractante căreia i-a fost adresată solicitarea;

3. Acest articol nu se va aplica în cazul comunicării datelor prevăzute în capitolul 7 din titlul II, capitolele 2-5 din titlul III, și în titlul IV.

Articolul 128

1. Comunicarea datelor cu caracter personal prevăzută în această convenție nu poate avea loc înainte ca părțile contractante implicate în această comunicare să dea instrucțiuni unei autorități naționale de control să monitorizeze independent dacă prelucrarea datelor cu caracter personal în fișierele de date se face conform art. 126 și 127 și dispozițiilor adoptate pentru aplicarea lor.

2. Când o parte contractantă, în conformitate cu legislația sa națională, a dat instrucțiuni unei autorități de control să monitorizeze independent, într-unul sau mai multe domenii, respectarea dispozițiilor cu privire la protecția datelor cu caracter personal neintroduse într-un fișier de date, acea parte contractantă va da instrucțiuni aceleiași autorități să supravegheze respectarea dispozițiilor din acest titlu în respectivele domenii.

3. Acest articol nu se aplică în cazul comunicării datelor prevăzute în capitolul 7 din titlul II și în capitolele 2-5 din titlul III.

Articolul 129

În ceea ce privește comunicarea datelor cu caracter personal conform capitolului 1 din titlul III, părțile contractante se angajează, fără a aduce atingere art. 126 și 127, să asigure un nivel de protecție a datelor cu caracter personal în conformitate cu principiile enunțate în Recomandarea nr. R (87) 15 din 17 septembrie 1987 a Comitetului de Miniștrii al Consiliului Europei care reglementează utilizarea datelor cu caracter personal în activitatea poliției. În plus, în ceea ce privește comunicarea datelor conform art. 46, se vor aplica următoarele dispoziții:

a) datele pot fi folosite de partea contractantă destinată numai în scopurile indicate de partea contractantă care a furnizat datele și cu respectarea condițiilor stabilite de aceasta;

b) datele pot fi comunicate numai forțelor de poliție și autorităților; datele nu pot fi comunicate altor autorități fără o autorizare prealabilă primită de la partea contractantă care le-a furnizat;

c) la cerere, partea contractantă destinată informează, la cerere, partea contractantă care a furnizat datele cu privire la modul în care au fost folosite acestea și cu ce rezultate.

Articolul 130

Dacă datele cu caracter personal sunt comunicate prin intermediul unui ofițer de legătură ca cel prevăzut la art. 47 sau art. 125, dispozițiile acestui titlu nu se vor aplica dacă ofițerul de legătură nu comunică aceste date părții contractante care a detașat ofițerul respectiv pentru a activa pe teritoriul celeilalte părți contractante.

TITLUL VII

COMITETUL EXECUTIV²⁹

---

²⁹ Odată cu semnarea Tratatului de la Amsterdam, în data de 2 octombrie 1997, intrat în vigoare la data de 1 mai 1999, Consiliul UE a luat locul Comitetului Executiv Schengen

Articolul 131

1. În scopul aplicării prezentei convenții, se va constitui un Comitet executiv.
2. Fără a aduce atingere prerogativelor speciale conferite acestuia de prezenta convenție, misiunea generală a Comitetului executiv este de a asigura aplicarea corectă a prezentei convenții.

Articolul 132

1. Fiecare parte contractantă va deține un loc în Comitetul executiv. Părțile contractante vor fi reprezentate în Comitet de un ministru responsabil cu aplicarea prezentei convenții; dacă este necesar, acest ministru poate fi asistat de experți, care pot participa la deliberări.
2. Comitetul executiv adoptă deciziile cu unanimitate de voturi. El își elaborează regulamentul de procedură; în acest sens, el poate prevedea o procedură în scris de adoptare a deciziilor.
3. La cererea reprezentantului unei părți contractante, decizia finală asupra unui proiect care a făcut obiectul deliberării Comitetului executiv nu poate fi amânată mai mult de două luni de la prezentarea proiectului.
4. Comitetul executiv poate înființa grupuri de lucru alcătuite din reprezentanți ai administrațiilor părților contractante pentru a pregăti hotărârile sau a îndeplini alte sarcini.

Articolul 133

Comitetul executiv se va întruni pe rând pe teritoriul fiecărei părți contractante. El se va întruni ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor sale.

TITLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 134

Dispozițiile prezentei convenții se vor aplica numai în măsura în care ele sunt compatibile cu legislația comunitară.

Articolul 135

Dispozițiile acestei convenții se vor aplica sub rezerva dispozițiilor Convenției de la Geneva referitoare la statutul refugiaților, din 28 iulie 1951, modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.

Articolul 136

1. O parte contractantă care intenționează să inițieze negocieri asupra controalelor la frontieră cu un stat terț va informa celelalte părți contractante despre această intenție în timp util.
2. Nici o parte contractantă nu va încheia cu unul sau mai multe state terțe acorduri de simplificare sau eliminare a controalelor la frontieră fără o autorizare în prealabil din partea celorlalte părți contractante, sub rezerva dreptului statelor membre ale Comunităților Europene de a încheia astfel de acorduri împreună.

3³⁰. Alin. 2 nu se va aplica acordurilor cu privire la micul trafic de frontieră, astfel cum este prevăzut în art. 13 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului CE nr. 1931/2006 din 20.12.2006 referitor la stabilirea de reglementări privind micul trafic de frontieră la frontierele externe terestre ale statelor membre.

Articolul 137

Prezenta convenție nu va face obiectul nici unor rezerve, cu excepția celor prevăzute la art. 60.

Articolul 138

În ceea ce privește Republica Franceză, dispozițiile prezentei convenții se vor aplica numai la teritoriul european al Republicii Franceze.

În ceea ce privește Regatul Țărilor de Jos, dispozițiile prezentei convenții se vor aplica numai la teritoriul din Europa al acestui regat.

Articolul 139

1. Prezenta convenție va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare se vor depune la Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg, care va informa toate părțile contractante despre acest lucru.

2. Prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni care urmează depunerii instrumentului final de ratificare, acceptare sau aprobare. Dispozițiile privind constituirea, activitățile și atribuțiile Comitetului executiv se vor aplica de la data intrării în vigoare a prezentei convenții. Celelalte dispoziții se vor aplica din prima zi a celei de-a treia luni care urmează intrării în vigoare a prezentei convenții.

3. Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg va informa toate părțile contractante despre data intrării în vigoare.

Articolul 140

1. Orice stat membru al Comunităților Europene poate deveni parte la această convenție. Aderarea va face obiectul unui acord între statul respectiv și părțile contractante.

2. Un astfel de acord va fi supus ratificării, acceptării sau aprobării de către statul care aderă și de către fiecare parte contractantă. Acordul intră în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni care urmează depunerii instrumentului final de ratificare, acceptare sau aprobare.

Articolul 141

1. Orice parte contractantă poate depune la depozitar o propunere de modificare a prezentei convenții. Depozitarul va înainta propunerea celorlalte părți contractante. La cererea unei părți contractante, părțile contractante vor reexamina dispozițiile convenției dacă, după părerea lor, s-a produs o schimbare esențială a condițiilor existente la data intrării în vigoare a convenției.

---

³⁰ Art. 136 alin. 3 a fost modificat în conformitate cu prevederile art. 20 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului CE nr. 1931/2006 din 20.12.2006 referitor la stabilirea de reglementări privind micul trafic de frontieră la frontierele externe terestre ale statelor membre și modificarea unor prevederi ale Convenției Schengen

2. Părțile contractante vor adopta modificările la prezenta convenție de comun acord.

3. Modificările vor intra în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni ce urmează datei de depunere a instrumentului final de ratificare, acceptare sau aprobare.

Articolul 142

1. Dacă se încheie convenții între statele membre ale Comunităților Europene în vederea realizării unui spațiu fără frontiere interne, părțile contractante vor conveni asupra condițiilor în care urmează să fie înlocuite sau modificate dispozițiile prezentei convenții, în funcție de dispozițiile corespunzătoare ale acestor convenții.

În acest scop, părțile contractante vor ține seama de faptul că dispozițiile prezentei convenții pot prevedea o cooperare mai largă decât cea care rezultă din dispozițiile convențiilor amintite.

Dispozițiile care sunt contrare celor convenite între statele membre ale Comunităților Europene se vor adapta în orice caz.

2. Modificările la prezenta convenție, considerate necesare de părțile contractante, vor fi supuse ratificării, acceptării sau aprobării. Se va aplica dispoziția de la art. 141 alin. 3, înțelegându-se că modificările nu vor intra în vigoare înainte de intrarea în vigoare a convențiilor menționate dintre statele membre ale Comunităților Europene.

Drept mărturie, subsemnații, împuterniciți în mod legal, am semnat prezenta convenție.

Adoptată la Schengen, în a nouăsprezecea zi din iunie, anul una mie nouă sute nouă zeci, într-un singur exemplar original, în limbile olandeză, franceză și germană, toate cele trei texte fiind la fel de autentice, originalul rămânând depus în arhivele Guvernului Marelui Ducat de Luxemburg, care va transmite o copie certificată fiecărei părți contractante.

Pentru Guvernul Regatului Belgiei

Pentru Guvernul Republicii Federale Germania

Pentru Guvernul Republicii Franceze

Pentru Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg

Pentru Guvernul Regatului Țărilor de Jos

Handwritten signature:
A. Nosto

ACT FINAL

La data semnării Convenției de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele lor comune, părțile contractante adoptă următoarele declarații:

1. Declarația comună privind art. 139

Înainte de intrarea în vigoare a convenției, statele semnatare se vor informa reciproc despre toate circumstanțele care pot influența în mod semnificativ domeniile reglementate de această convenție și intrarea ei în vigoare.

Convenția nu va intra în vigoare înainte ca acele condiții prelabile pentru aplicarea ei să fie îndeplinite în statele semnatare, iar controalele la frontierele externe să devină efective.

2. Declarația comună privind art. 4

Părțile contractante se angajează să depună toate eforturile pentru a respecta acest termen final simultan și pentru a preveni orice deficiențe în materie de securitate. Înainte de 31 decembrie 1992, Comitetul executiv va examina progresul care s-a realizat. Regatul Țărilor de Jos subliniază că nu pot fi excluse dificultățile întâmpinate cu privire la respectarea termenului la un anumit aeroport, dar acest lucru nu va genera deficiențe de securitate. Celelalte părți contractante vor ține seama de această situație, deși nu este permis ca acest lucru să creeze dificultăți pentru piața internă.

În eventualitatea întâmpinării de dificultăți, Comitetul executiv va examina cele mai bune modalități de aplicare simultană a acestor măsuri în aeroporturi.

3. Declarația comună privind art. 71 alin. 2

În măsura în care o parte contractantă se abate de la principiul prevăzut la art. 71 alin. 2 în ce privește politica sa națională de combatere și tratare a consumului de substanțe narcotice și psihotrope, toate părțile contractante vor adopta măsurile administrative și măsurile penale necesare pentru a combate și pedepsi importul și exportul ilegal de astfel de produse și substanțe, în special spre teritoriile celorlalte părți contractante.

4. Declarația comună privind art. 121

În conformitate cu legislația comunitară, părțile contractante vor renunța la inspecțiile fito-sanitare și la prezentarea certificatelor fito-sanitare cerute de legislația comunitară pentru tipurile de plante și produse vegetale:

a) enumerate la punctul 1, sau

b) enumerate la punctele 2-6 și care sunt originare din una din părțile contractante:

1) Flori tăiate și părți din plante folosite pentru ornamentare din:

Castanea

Chrysanthemum

Dendranthema

Dianthus

Gladiolus

Gypsophila

Prunus

Quercus

Rosa

Salix

Syringa

Vitis

2) Fructe proaspete de:

Citrus

Cydonia

Malus

Prunus

Pyrus

3) Lemn de:

Castanea

Quercus

4) Mediu de cultură constând, total sau parțial, din pământ sau materii organice solide cum ar fi părți din plante, turbă și scoarță de copac cu humus, dar fără să fie constituit în întregime din turbă.

5) Semințe.

6) Plantele vii enumerate mai jos și care apar sub codurile CN enumerate mai jos în Nomenclatura Vamală publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene din 7 septembrie 1987.

Cod CN	Descriere
0601 20 30	Bulbi, cepe, rădăcini cu tuberculi și rizomi, în creștere sau în floare: orhidee, zambile, narcise și lalele
0601 20 90	Bulbi, cepe, rădăcini cu tuberculi și rizomi, în creștere sau în floare: altele
0602 30 10	Rhododendron simsii (Azalea indica)

0602 99 51	Plante de exterior: plante perene
0602 99 59	Plante de exterior: altele
0602 99 91	Plante de interior: plante care înfloresc cu muguri sau flori, exclusiv cactuși
0602 99 99	Plante de interior: altele

5. Declarația comună privind politicile naționale în materie de azil

Părțile contractante vor elabora un inventar al politicilor naționale în materie de azil în vederea armonizării acestora.

6. Declarație comună privind art. 132

Părțile contractante își vor informa Parlamentele naționale cu privire la aplicarea prezentei convenții.

Adoptat la Schengen, în a nouăsprezecea zi din iunie, anul una mie nouă sute nouă zeci, într-un singur exemplar original, în limbile olandeză, franceză și germană, toate cele trei texte fiind la fel de autentice, originalul rămânând depus în arhivele Guvernului Marelui Ducat de Luxemburg, care va transmite o copie certificată fiecărei părți contractante.

Pentru Guvernul Regatului Belgiei

Pentru Guvernul Republicii Federale Germania

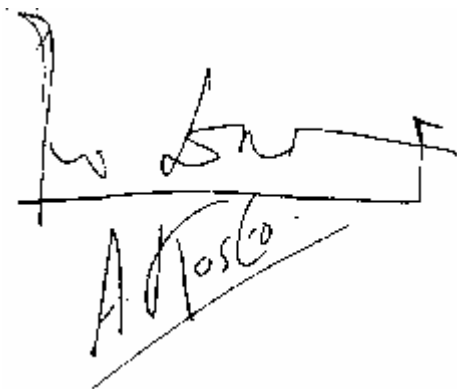
Pentru Guvernul Republicii Franceze

Pentru Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg

Pentru Guvernul Regatului Țărilor de Jos

MINUTA

În completarea Actului Final al Convenției de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele lor comune, părțile contractante au adoptat următoarea declarație comună și iau notă de următoarele declarații unilaterale făcute în ceea ce privește convenția menționată:

I. Declarația privind domeniul de aplicare al convenției

Părțile contractante constată că, după unificarea celor două state germane, domeniul de aplicare al convenției se va extinde, conform dreptului internațional, și la actualul teritoriu al Republicii Democrată Germane.

II. Declarațiile Republicii Federale Germania cu privire la interpretarea convenției:

1. Convenția a fost încheiată în perspectiva unificării celor două state germane.

Republica Democrată Germană nu este o țară străină în raport cu Republica Federală Germania.

Art. 136 nu se va aplica în relațiile dintre Republica Federală Germania și Republica Democrată Germană.

2. Prezenta convenție nu va aduce atingere măsurilor convenite în schimbul de scrisori germano-austriece din 20 august 1984 pentru simplificarea controalelor la frontierele lor comune pentru cetățenii celor două state. Aceste măsuri vor trebui însă aplicate ținând seama de imperativele de securitate și din domeniul imigrației ale părților contractante Schengen, astfel încât aceste facilități să fie în practică restrânse la cetățenii austrieci.

III. Declarația Regatului Belgiei cu privire la art. 67

Procedura care se va aplica pe plan intern pentru transferul executării sentințelor penale străine nu va fi cea specificată în dreptul belgian pentru transferul între state al persoanelor condamnate, ci mai degrabă o procedură specială care se va stabili în momentul ratificării prezentei convenții.

Adoptat la Schengen, în a nouăsprezecea zi din iunie, anul una mie nouă sute nouă zeci, într-un singur exemplar original, în limbile olandeză, franceză și germană, toate cele trei texte fiind la fel de autentice, originalul rămânând depus în arhivele Guvernului Marelui Ducat de Luxemburg, care va transmite o copie certificată fiecărei părți contractante.

Pentru Guvernul Regatului Belgiei

Pentru Guvernul Republicii Federale Germania

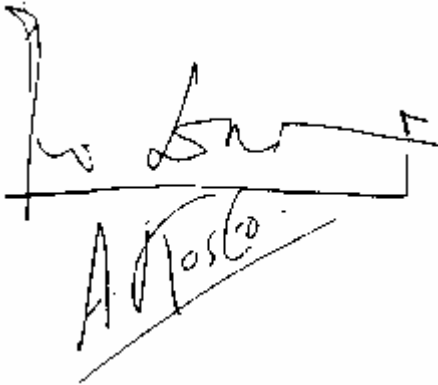
Pentru Guvernul Republicii Franceze

Pentru Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg

Pentru Guvernul Regatului Țărilor de Jos

DECLARAȚIA COMUNĂ

A MINIȘTRILOR ȘI SECRETARILOR DE STAT ÎNTRUNIȚI LA SCHENGEN

LA 19 IUNIE 1990

Guvernele părților contractante ale Acordului Schengen vor începe sau continua discuțiile în special în următoarele domenii:

- îmbunătățirea și simplificarea practicilor în materie de extrădare,
- îmbunătățirea cooperării privind acțiunile în justiție în cazul infracțiunilor de circulație rutieră,
- acorduri pentru recunoașterea reciprocă a pierderii dreptului de a conduce autovehicule,
- posibilități de aplicare reciprocă a amenzilor,
- introducerea de norme privind transferurile reciproce de acțiuni penale, inclusiv posibilitatea de transferare a unei persoane acuzate în țara sa de origine,
- introducerea de norme privind repatrierea minorilor care au fost scoși în mod ilegal de sub autoritatea persoanei însărcinate cu exercitarea autorității părintești,
- continuarea simplificării controalelor în materie de circulație comercială a mărfurilor.

Adoptată la Schengen, în nouăsprezecea zi din iunie, anul una mie nouă sute nouă zeci, într-un singur exemplar original, în limbile olandeză, franceză și germană, toate cele trei texte fiind la fel de autentice, originalul rămânând depus în arhivele Guvernului Marelui Ducat de Luxemburg, care transmite o copie certificată fiecărei părți contractante.

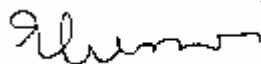
Pentru Guvernul Regatului Belgiei

Pentru Guvernul Republicii Federale Germania

Pentru Guvernul Republicii Franceze

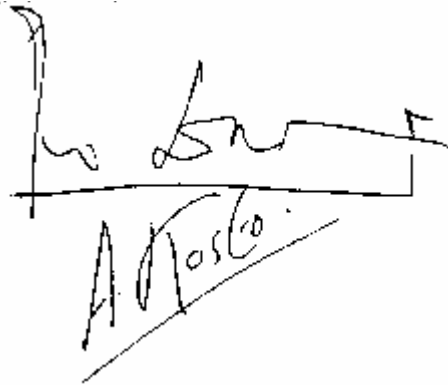

Pentru Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg

Pentru Guvernul Regatului Țărilor de Jos

A. Nosto.

DECLARAȚIA MINIȘTRILOR ȘI SECRETARILOR DE STAT

La 19 iunie 1990, reprezentanți ai guvernelor Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Republicii Franceze, Marelui Ducat de Luxemburg și Regatului Țărilor de Jos au semnat la Schengen, în Marele Ducat de Luxemburg, Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele lor comune.

La data semnării convenției, aceștia au adoptat următoarele declarații:

- Părțile contractante consideră convenția ca reprezentând un important pas înainte spre crearea unui spațiu fără frontiere interne și drept bază pentru activitățile viitoare între statele membre ale Comunităților Europene.

- Având în vedere riscurile în domeniile securității și imigrației ilegale, miniștrii și secretarii de stat subliniază necesitatea unor controale eficiente la frontierele externe, în conformitate cu principiile uniforme prevăzute la art. 6. Pentru aplicarea acestor principii uniforme, părțile contractante trebuie, în mod special, să promoveze armonizarea metodelor de lucru în materie de control și supraveghere a frontierelor.

În plus, Comitetul executiv va examina toate măsurile necesare pentru instituirea unor controale uniforme și eficiente la frontierele externe și pentru aplicarea lor în practică. Aceste măsuri vor include măsuri care să facă posibilă constatarea circumstanțelor în care un cetățean terț a intrat pe teritoriul părților contractante, aplicarea de proceduri similare pentru a refuza intrarea, elaborarea unui manual comun pentru responsabilii cu supravegherea frontierei și încurajarea unui nivel echivalent de control al frontiei externe prin schimburi și vizite de lucru comune.

La data semnării convenției, ei au confirmat și decizia Grupului central de negociere de a constitui un grup de lucru cu următorul mandat:

- să informeze Grupul central de negociere înainte de intrarea în vigoare a convenției despre toate circumstanțele care influențează în mod semnificativ domeniile acoperite de convenție și intrarea acesteia în vigoare, în special despre progresul realizat în armonizarea prevederilor legale în legătură cu unificarea celor două state germane,

- să se consulte reciproc cu privire la impactul pe care armonizarea și circumstanțele menționate îl pot avea asupra aplicării convenției,

- în privința circulației străinilor scutiți de obligativitatea vizei, să elaboreze măsuri practice și să înainteze propuneri, înainte de intrarea în vigoare a convenției, pentru armonizarea procedurilor de efectuare a controlului persoanelor la viitoarele frontiere externe.